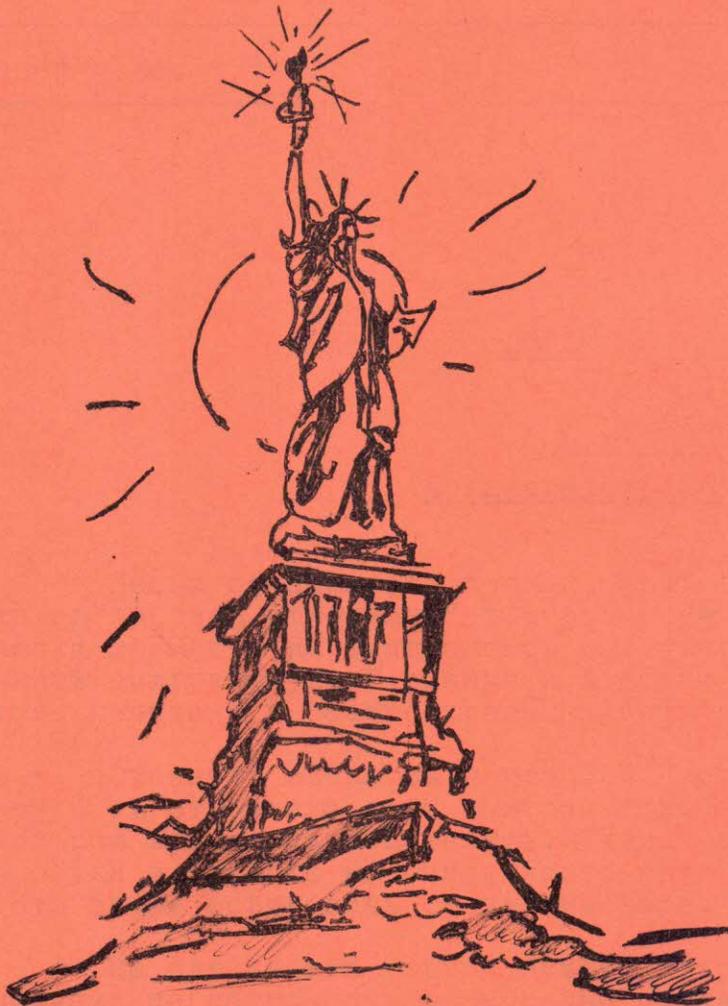

БОРБА

B O R B A

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT

JANUARY - FEBRUARY, 1961, NEW YORK, N.Y.

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ

НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

PUBLISHED BY THE CENTRAL EXECUTIVE BOARD OF THE BULGARIAN NATIONAL FRONT

P.O.Box 2158, Grand Central Station, New York 17, N.Y.

1961 - бр. 1/19

Ню Йоркъ

Януарий - Фебруарий

ДОСТОЙНО ИЗПЪЛНЕНЪ ДЪЛГЪ

Д-ръ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ

Председателъ на Ц.У.С. на Б.Н.Ф.

Преди петнадесетъ години, във времето когато западнитъ сили още бѣха въ "любовни отношения" съсъ Съветска Русия и когато всѣка антикомунистическа дѣйностъ на емигрантитъ бѣше забранена и биваше преследвана, българскитъ емигранти въ Германия и Австрия започнаха да получаватъ хвърчащи листове печатани и разпространявани отъ неизвестна централа.

Огненитъ слова съ които тия листове бѣха написани, зовѣтъ за борба, който тѣ отправяха къмъ емигрантитъ, караше всѣки добъръ националистъ да потърси връзка съ издателитъ. Съзнанието всрѣдъ българската емиграция се пробуди и числото на ония, които бѣха готови да се наредятъ подъ издигнатото знаме всѣки день се увеличаваше.

На следващата година вмѣсто хвърчащитъ листове нашитъ емигранти започнаха да получаватъ ежемесечно списанието "България", печатано и разпространявано отъ същата неизвестна централа. Тази дѣйностъ предизвика раздвижване всрѣдъ емигрантскитъ срѣди като резултатъ на което се образуваха първитъ групи въ Салцбургъ, Хайделбергъ, Мюнхенъ и другаде. Не много време следъ това въ последния градъ се състоя единъ учредителенъ конгресъ на който се срещна елита на националната ни емиграция и на този конгресъ се основа БЪЛГАРСКИЯТЪ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ.

Стръменъ, трънливъ и тежъкъ бѣше пътя който българскитъ емигранти националисти поеха въ това време. Врагътъ, силенъ, въоръженъ до зъби, вилнѣше въ България и по чужбина. Това, обаче, не уплаши българскитъ националисти. Макаръ и само съ голи ръце, тѣ вѣрваха въ правотата на каузата си и не се поколебаха да се изправятъ срещу врага въ една неравна борба на животъ и на смъртъ. Днесъ, следъ преодоляване на непосилни препятствия, основателитъ на Българския Националенъ Фронтъ могатъ съ гордостъ да гледатъ на собственото си дѣло като на достойно изпълненъ дългъ и да бѣдатъ поздравени

за проявения от тях кураж и героизъм.

Скоро след основаването си Б.Н.Ф. започна издаването на свой печатан орган - "Национална България". Вестникът се посрещна от всички български национални среди с ентузиазъм и се четеше с жажда. Бързо изникнаха нови организации - клонове на Б.Н.Ф. в други страни. Със разселването на емигрантите клонове на организацията се основаха и на другите континенти. Най-компактна маса български емигранти се съсредоточи в Америка и Канада. Организацията в тези страни скоро закрепнаха и започнаха да дават тон на всеобщата дейност. Ежегодното чувстване деня на Освобождението на България - 3 март, в Ню Йорк, организирано от Б.Н.Ф. привлече вниманието не само на българската емиграция в целия свят и се превърна в всенароден национален празник, но и на американското и чуждестранно обществено мнение. В доказателство за огромното влияние на организацията може да се посочи факта, че кметовете на град Ню Йорк, най-големия град в света, и на Чикаго обявиха деня 3 Март за ден на България, който да се чествува от американците и на който ден българското знаме да се вее над общинските домове на тези два града.

Организацията на Б.Н.Ф. започна издаването на списание "Борба", редактирано първоначално в Торонто и впоследствие в Ню Йорк. Понастоящем това списание е единствения орган на организацията и смялата си и безкомпромисна политика в защита интересите на България, в защита интересите на освободителната кауза на българската емиграция, си извоюва челно място като истински изразител на разбиранията на българската национална емиграция. За разлика от останалата казионна българска емигрантска преса, "Борба" е единствената българска публикация в чужбина, която третира открито българските политически въпроси в чужбина и ще остане като единствен ценен документ за българската политическа история. Списанието изигра и продължава да играе най-важна роля за правилното ориентиране на западното обществено мнение и българската емиграция българските национални и политически въпроси.

Заедно с "Борба", Централният Управителен Съвет на организацията неуклонно е стоял на поста си и не е пропускал нито един случай да заявява становището на организацията пред съответните фактори в западния свят като при случаи на належаща нужда е отправял телеграми, писма и изложения. Днес в канцелариите на министър-председателя на всички велики сили се намират множество документи изхождащи от Ц.У.С. на Б.Н.Ф. към които те се обръщат за сведения по българските въпроси и по становищата на българските емигранти.

Основаването на Българския Национален Съвет, който координира усилията на множеството български партии и организации в чужбина е друг голък актив на Българския Национален Фронт. Дейността на този Съвет прави чест на всички участващи групировки.

Грандиозните масови анти-комунистически демонстрации в Ню Йорк по случай посещението на Крушев в Организацията на Обединените Народи - душата и двигателите на които бяха деятелите на Българския Национален Фронт, са последно доказателство, че организацията е на поста си, че тя крепне и се заздравява и оправдава съществуването си като член отряд в борбата против комунизма.

Като венец на дейността развивана от всички клонове на Б.Н.Ф. са ежегодните конгреси които Б.Н.Ф. устройва. Първият Конгрес в Торонто - 1956 г., вторият, третият и четвъртият конгреси в Ню Йорк бяха незапомнена демонстрация на организационната мощ и политическия кураж на Б.Н.Ф. в отстояване интересите на освободителната борба, въпреки историчните опити на знайни и незнайни вражески елементи да провалят освободителното дело на българската национална емиграция под водачеството на организацията.

На 4 и 5 мартъ т.г. Българският Национален Фронтъ свиква своя пети редовенъ конгресъ. Този конгресъ ще отбележи на първо мѣсто петнадесетгодишнината отъ основаването на организацията въ Европа, десетгодишнината отъ основаването на клоноветѣ въ Америка и Канада. Съ отбелѣзването на тѣзи годишнини Петиятъ конгресъ ще постави на разборъ досегашната си дѣйность. На този конгресъ ще взематъ участие въ огромното си болшинство онѣзи, които преди петнадесетъ години, срѣщу вълнитѣ на непреодолими препятствия дрѣзнаха да основаватъ организацията на Б.Н.Ф. Заедно съ тѣхъ въ редицитѣ на делегатитѣ ще намѣрятъ мѣстото си и онѣзи, които впоследствие присъединиха усилията си къмъ тѣзи на учредителитѣ и Цената на голѣми жертви допринесоха за изграждането и закрепването на Българския Националенъ Фронтъ. Никой отъ върнитѣ труженици на дѣлото на организацията не се поколеба да стои на позициитѣ си въ дни на криза и напѣни на външни сили да смутятъ и подкопаятъ освободителното дѣло. И никой другъ не би ималъ по-голѣмо удоволствие да се яви на петия конгресъ на организацията и да констатира печалния провалъ на всички вражески елемнти, скрити подъ различни маски, да разрушатъ организацията. Днесъ фактитѣ сѣ известни на всички българи - членове или не членове на организацията - че задъ сатанинскитѣ опити за разрушаването на организацията се намираше една умѣло манипулираща комунистическа конспирация, която нѣкои неосведомени, наивни или подкупени организационни дѣятели не можаха на време да различатъ. Организацията обаче не попадна въ тази мрежа и съ далновидность и прозорливостъ спаси освободителното дѣло. Делегатитѣ на петия конгресъ, въ оценката на дѣлото на организацията ще има да подчертаятъ единъ очевиденъ и всепризнатъ фактъ - Българският Националенъ Фронтъ изпълни достойно своя дългъ на фронта на всенародната освободителна борба.

/По случай петиятъ конгресъ на Б.Н.Ф. и петнадесетгодишнината отъ започването на освободителната борба въ емиграция/

А К О

И В А Н Ъ БАНКОВСКИ

На българския бѣжанецъ
/По Киплингъ/

Ако можешъ главата изправена горе
При всички премеждия ти да държишъ,
Дори и когато на всички край тебе
Ти само унилоостъ въ очитѣ следишъ;

Ако можешъ съсъ сящото чувство да срещашъ
Бедата и славата въ своя животъ,
Да мислишъ, да чувствашъ и сящо мечтаешъ,
но безъ на мечтитѣ да ставашъ самъ робъ,

Ако можешъ на себе си самъ ти да вѣрвашъ,
Когато се всички съмняватъ въвъ тебъ,
А сящо да можешъ и дълго да чакашъ
Да дойде на всичко и време, и редъ;

(Продължи на ил. стр. 22)

П Р О Г Р А М А Н А П Е Т И Я Ю-

Н А Б Ъ Л Г А Р С К И Я Н А-

П Е Т Н А Д Е С Е Т Ъ Г О Д И Н И О Т Ъ О С Н О -

Д Е С Е Т Г О Д И Ш Н И Н А Н А Б Ъ Л Г А Р -

В Ъ А М Е Р И К А

Българският Националенъ Фронтъ е въ политическа офанзива. Ако въ съзнанието на когото и да било съществува и най-малкото съмнение по този въпросъ, то решенията на годишнитъ конгреси и полугодишнитъ заседания на Ц.У.С. на организацията, както и множеството публикации въ "Борба" презъ последнитъ петъ години трѣбва да го убедятъ въ това. Б.Н.Ф. не е въздържателно дружество или вегетарианска организация, нито пъкъ литературенъ или философски кръжокъ.

Българският Националенъ Фронтъ е политическа организация и неговитъ членове и съмишленици ся си поставили задачи осъществяването на които води презъ огънъ и кръвъ, е въпросъ на животъ и смъртъ и, следователно, тя не може да допусне абсолютно никакви компромиси, или да остави и най-малка неяснота, или да пощади и най-невинната злоупотреба съ освободителната борба на българския народъ.

Притиснати до стената търговци съ освободителната борба, разобличени останки отъ отечественофронтъвската ера, изпаднали въ безплатица политически безпризорници отъ безвъзвратно отлетѣлото минало и вѣчно колебаещи се политически хамлетовци могатъ да съскатъ истерично и да шушукатъ по салони и по официални и неофициални мѣста за политическа незрѣлостъ, за фанатизъмъ въ освободителното дѣло, за фашизъмъ или анти-семитизъмъ, за комунизъмъ дори - Българскиятъ националенъ Фронтъ има да изпълни една свещена мисия и за дѣлата си дължи отговоръ само и единствено на поробения български народъ. И ако нѣкои все пакъ иска да знае отъ къде организацията черпи и енергия и куражъ да отстоява и да защитава народната освободителна борба съ безстрашие и безъ огледъ

С Х Б О Т А - 4 М А Р Т Ъ

10.30 - 12.30	-	Заседание на Централния Управителенъ Съветъ - Бъфало Руумъ
12.30 - 1.30	-	Регистрация на делегатитъ и гоститъ - Бъфало Руумъ.
2.00 - 4.00	-	Откриване на Петия Юбилеенъ Конгресъ - Хартфордъ Руумъ
	-	Избиране на конгресно бюро
	-	Конгресни комисии
	-	Поздравления отъ приятелски организации
	-	Докладъ на Председателя на Ц.У.С.
	-	Докладъ на Контролната Комисия
	-	Доклади отъ членоветъ на Ц.У.С.
	-	Дискусия по изнесенитъ доклади
4.00 - 6.00	-	Заседания на конгреснитъ комисии
7.00 - 2.00	-	Конгресенъ банкетъ и тържествено чествуване деня на Освобождението на България - Терасъ Руумъ. Свири първокласенъ оркестъръ.

БИЛЕЕНЪ КОНГРЕСЪ

ЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

БАВАНЕНА ОРГАНИЗАЦИЯТА ВЪ СВЪТА

СКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

И КАНАДА

кому и какъ засѣга, то той ще намери отговоръ въ това именно съзнание за отговорностъ къмъ българския народъ. Не лоялностъ къмъ сантиментални наследени традиции, не съображения за лична кариера, не празна суета за политическа слава вдъхновяватъ ръководителитѣ и членоветѣ на Б.Н.Ф. Българскиятъ народъ предпочита "вѣрностъ за вѣрностъ" вмѣсто вѣрностъ за слава. Лична кариера въ чужбина за смѣтка на хилядитѣ политически затворници въ България е низка експлоатация на борбата на българския народъ. Членоветѣ на Б.Н.Ф. ся доволни, че могатъ да дишатъ свободно въздуха въ чужбина. Ако всеотдайна служба на народното дѣло въ редоветѣ на Б.Н.Ф. е нѣкаква слава и преимущество организацията съ готовностъ ще задоволи всѣка суета която би обслужила освобождението на България, стига да има такива, които ся готови да жертвуватъ за нейната кауза.

НЕДѢЛЯ - 5 МАРТЪ

- 9.00 - до изчерпване на дневния редъ - Хартфордъ Руумъ.
- Докладъ на комисията по печатнитѣ издания и финанситѣ,
- Дискусии
- Докладъ на комисията по бъдещата дѣйностъ и специални въпроси,
- Дискусии
- Докладъ на комисията по резолюциитѣ,
- Дискусии
- Докладъ на номинационната комисия
- Изборъ на новъ Централенъ Управителенъ Съветъ
- Разни
- Закриване на Петия Юбилеенъ Конгресъ

Отъ петнадесетъ години въ свѣта, отъ десетъ години въ Америка и Канада и особено следъ първия конгресъ Б.Н.Ф. смѣло и неуклонно стои начело на освободителната борба противъ комунизма, разобличава безпощадно деветосептемврийството въ емиграция, политическия опортюнизъмъ, политическиятъ камуфлажи и политическата фарисейщина, политическата корупция и политическата страхопѣзливщина на онѣзи, които и като спатъ сънуватъ политически сънища, но публично позиратъ че съ политика не се занимаватъ или че ся надпартийни,

безпартийни и тѣмъ подобни, за да прикриватъ дезертьорството си и да експлоатиратъ невежеството на чужденцитѣ по българскитѣ въпроси, за да прикриватъ политическата си босота, политическата си беднота, политическото си минало, политическиятъ си грѣшки и политическия си фалитъ.

Колкото повече време минава, колкото повече политическиятъ събития взематъ по-опредѣлена и по-ясна форма, толкова политическата линия на Б.Н.Ф.

/Продължава на стр. 37 /

ЕМИГРАНТИ!

Напоследък се разпращат писма до българи въ различнитъ краища на свободния свѣтъ въ които тѣ се молятъ да събиратъ помощи за подпомагането на българскитъ емигранти по лагеритъ въ Европа. Писмата се разпращатъ отъ името на така нареченото "Временно Българско Представителство" и сѣ подписани отъ Христо Статевъ. Тѣ сѣ придружени отъ единъ кочанъ съдържащъ 25 билета отъ по два долара.

Това не е първата и нѣма да бѣде последната кампания за събиране на пари за "подпомагане" на бѣгълцитъ и за "борбата". Никой, обаче, до сега не е далъ отчетъ колко пари е събралъ и къде сѣ похарчени!

Христо Статевъ събира пари да подпомага бѣжанцитъ! На кого Христо Статевъ е помогналъ и кому е облекчилъ емигрантската съдба? Петнадесетъ години той живѣе въ най-люксоznия кварталъ на Римъ, обикаля Европа на длъжъ и на ширъ - Мадридъ, Мюнхенъ, Манхаймъ, Инсбрукъ - десетки пѣти, но не намери нито единъ единственъ случай да се отбие до поне единъ бѣжански лагеръ дори въ Италия, кѣдето въ самитъ предградия на града Римъ сѣ бѣжанскитъ лагери, за да стопли сърдцата на беднитъ емигранти, ако не сѣ единъ доларъ който той събира за тѣхна смѣтка, то поне сѣ една блага дума. Бѣднитъ български емигранти въ Америка му събираха доларъ по доларъ да прелети океана на нѣколко пѣти, той се отбиваше до Мадридъ да поръси сѣ босилека и събере каквото може за същата целъ и следъ като обираше де що можеше между българитъ, осребряваше пътнитъ и дневнитъ си при службитъ на които продава кръвта на беднитъ български емигранти. На първия конгресъ на Българския Националенъ Фронтъ се събраха 250 долара и се предадоха на Христо Статевъ да издаде въ "Национална България". Това стана въ 1956 г. Хората и до сега чакатъ да видятъ този вестникъ!

До насъ достигнаха сведения, че адютанта на Христо Статевъ - Полковникъ Костовъ обикаля българскитъ градинари по Европа и събира пари за "борбата" като ги заплашва, че ако не дадатъ, като се освободѣла България.....

За "борбата" събира пари и Д-ръ Георги Димитровъ. Той пѣкъ събира, по-право удържа, по петдесетъ долара отъ заплатитъ на назначенитъ по негова препорѣка лица по разнитъ служби, взема известна частъ отъ надницитъ на пазачитъ отъ ротата въ Гермерсхаймъ, и т.н.

Кой какви суми е събралъ и къде ги е похарчилъ, единъ Господъ знае!

Както Христо Статевъ, така и Д-ръ Г. М. Димитровъ постоянно платуватъ и обикалятъ свѣта! Кой плаща тѣхнитъ разноски?... Очевидно онѣзи при които сѣ зачислени на служба! Борбата иска жертви и жертвитъ трѣбва да се понасятъ отъ беднитъ емигранти - не отъ Статевъ или Димитровъ! Димитровъ си купи къща въ Вашингтонъ за дестеки хиляди долари. Той не помни кога за последенъ пѣтъ е упражнявалъ професията си като докторъ, та да е въ състояние да събере толкова пари. Професията му отъ ученичката скамейка е била "борбата" - било платена отъ Бѣлградъ, било отъ Лондонъ, било отъ Вашингтонъ! Очевидно "борбата" е добра професия и плаща добре! Беднитъ български емигранти трѣбва да изтърсватъ и праха отъ скъсанитъ си джебове да поддържатъ тази "борба"

Бедна българска дѣйствителностъ! Бедни български емигранти! Кога най-после ще се спре търгашеството съ българската освободителна кауза? Кога най-после старитъ грѣшници ще си посипятъ главитъ съ пепелъ и ще очистятъ пѣтя на борбата, за да може емиграцията - обединена и силна - да изпълни истински дълга си къмъ поробената Родина?

ИЗЪ ДЪЙНОСТЪТА НА КОМИТЕТА ЗА ПОДПОМАГАНЕ

НА БЪЛГАРСКИТЪ БЪЖАНЦИ ПРИ БЪЛГАР-

СКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

През м. юний 1958 г. късно през нощта единъ старъ българинъ се обади на секретаря на Комитета за Подпомагане на Българскитъ Бъжанци при Българския Националенъ Фронтъ да му съобщи, че на следния денъ приятелътъ му г. П. ще бже натоваренъ на самолета и депортиранъ въ България. Рано сутринътъ секретарътъ на комитета има едно интервю въ редакцията на единъ отъ голѣмитъ Ню Йоркски вестници и нѣколко телефонни разговора съ съответнитъ емигрантски власти, които бѣха уредили депортацията на въпросния българинъ. Това което двегодишнитъ усилия на този нещастникъ чрезъ неговитъ богато заплатени адвокати не можаха да предотвратятъ, бѣ постигнато само за единъ часъ отъ Комитета за подпомагане на българскитъ бѣжанци. Въпросниятъ българинъ бѣ наистина каченъ на самолета. Самолета бѣ изтегленъ пистата и приготвенъ да поеме фаталния полетъ, но благодарение енергичната намѣса на българския Комитетъ, въ последния моментъ се дадоха нареждания по радиото, самолета бѣ върнатъ обратно и г. П. върнатъ на свобода въ Америка.

Около същото време другъ единъ българинъ, като си свърши всичката работа, реши да премѣри силитъ си съ Ню Йоркската полиция и пречупи прѣститѣ на полиция, който се изправи отпреди му. Въ надвечерието на дѣлото въпросния българинъ се обади до секретаря на Комитета и поиска помощта му. На другия денъ, въ съдебната зала секретаря на комитете не остави нито една добродетель отъ евангелието неприписана на нашия герой и убеди прокурора и полиция да оттеглятъ обвинението. Съдията посъветва нашенеца, че ако обвинението не бѣ оттеглено то той би билъ осъденъ и депортиранъ въ България. Напомни му още, че Америка не е България...

Още при пристигането си въ Америка презъ 1956 г. И. се оплака, че на синъ му е била отказана виза за Америка по здравословни причини. Нѣколкократни опити отъ негова страна да уреди това положение бѣха пропаднали. Той най-после отнесе въпроса до българския комитетъ. Направената провѣрка установи, че диагнозата на нещастния младежъ въ италианскитъ лагери го изключва отъ емигриране въ Америка. При това положение само специаленъ законъ гласуванъ отъ Сената би позволилъ емиграция. Секретаря на българския комитетъ веднага установи връзка съ народния представител Южинъ Кеогъ отъ Бруклинъ и последниятъ се съгласи да внесе специаленъ законъ за случая. Въ същото време секретаря на българския комитетъ постави въ течение всички емигрантски служби въ Ню Йоркъ, Женева и Италия. Внезапно случая на болния български емигрантъ бѣ преразгледанъ и категоризиранъ въ друга класа което му даде право да емигрира въ Америка. Понастоящемъ той очаква виза за Америка.

Само преди единъ месецъ другъ български младежъ, който бѣ уволненъ отъ армията по здравословни причини, се видя подсъдимъ за завръщане въ България. Отново секретарътъ на Българския Комитетъ се намѣси и се яви въ защита на изпадналия въ нужда българинъ и предотврати връщането му въ България.

Тѣзи сѣ само нѣколко типични примѣри изъ дѣйността на българския комитетъ за подпомагане на бѣжанцитъ при Българския Националенъ Фронтъ. Организацията уреди стотици гаранции за български бѣжанци въ периода между 1954 и 1957. Следъ приключването на Специалната програма за емигриране въ Америка българскитъ емигранти продължаваха да държатъ връзка съ секретаря на Комитета и да търсятъ неговата подкрепа за емигриране въ Америка. Презъ последнитъ години последниятъ е подписалъ десетки гаранции за българи отъ Европа, Южна Америка, Австралия и Нова Зеландия и голѣма частъ отъ тѣхъ

сж вече въ Америка.

Комитета за подпомагане на българските бѣжанци при Българския Националенъ Фронтъ бѣ организиранъ въ началото на 1957 г. отъ Централния Управителенъ Съветъ на Българския Националенъ Фронтъ въ изпълнение третата резолюция на първия конгресъ гласувана въ Торонто. Въ първото постановление на тази резолюция конгреса реши "да упълномощи Ц.У.С. да състави единъ Български Благотворителенъ Бѣжански Комитетъ който да дѣйствува подъ непосредственото ръководство на Ц.У.С. и да поеме въ ръцетѣ си дѣлото за легална защита на българските емигранти предъ всички официални и неофициални институции въвъ всички държави въвъ свободния свѣтъ и специално предъ организацията на ООН и други благотворителни бѣжански организации, както и да организира подпомагането на всички български бѣжанци, безъ огледъ на политическата имъ принадлежност".

Скоро следъ учредяването на този комитетъ въ който влизатъ председателитѣ на всички клонове на организацията, бѣ изработенъ специаленъ статутъ за организацията и функциитѣ му. Въ тѣзи статутѣ се предвижда, че Комитета води своитѣ финансови операции независимо отъ организацията, Неговия секретаръ се назначава отъ председателя на Ц.У.С., негови представители въ различнитѣ страни сж председателитѣ на клоноветѣ на организациятѣ, указаната помощ на емигрантитѣ е безплатна и подпомогнатитѣ емигранти не поематъ никакви било финансови било политически задължения къмъ Българския Националенъ Фронтъ, функционеритѣ на Комитета не получаватъ никакви заплати или възнаграждения за работата си и при изпълнение задачитѣ си Комитета не прави разлика между емигрантитѣ споредъ тѣхнитѣ политически убеждения, политическа принадлежност, раса, религия или националенъ произходъ. Въ статута се предвижда още, че Комитета може да събира помощи за целитѣ и предназначението си, като на дарителитѣ се дава право сами да определятъ начинитѣ по които биха желали да се изразходватъ подаренитѣ суми.

Въ провеждането на своята дѣйностъ Комитета е установилъ широки връзки съ множество подпомагащи бѣжанцитѣ организации въ Америка и други страни и тамъ където неговата помощ е била поискана се е отзовавалъ веднага. Установено е тѣсно сътрудничество съ бюрото на бѣжанцитѣ при ООН и при извънредни случаи Комитета бива съответно съветванъ и подпомаганъ. Комитета обаче не разполага съ никакви финансови сръдства и, освенъ въ извънредни случаи, когато се прибѣгва до събиране за целта сръдства, финансова помощ не може да бъде оказана никому. Въ Америка този проблемъ почти не съществува тъй като членоветѣ на организацията сж винаги на разположение на нуждаещи се емигранти и при нужда се взаимоподпомагатъ. На нѣколко случаи организацията изпрати дрехи на българските емигранти въ лагеритѣ въ Европа. Съ огледъ нуждитѣ за подпомагане на нуждаещи се, стари и болни български емигранти въ Комитета зрѣ идеята за организиране на една кампания за събиране сръдства за тази целъ.

Секретаръ на Българския Комитетъ за Подпомагане на Бѣжанцитѣ е г. Спасъ Т. Райкинъ, който има дългогодишенъ опитъ въ полето на емигрантскитѣ въпроси и познания по въпроситѣ по процедурата на емигрирането. Сжщиятъ е установилъ широки връзки съсъ всевъзможнитѣ благотворителни организации въ Америка и Европа и бидейки добре познатъ въ тази областъ на дѣятелностъ намира отзивъ отъ страна на всички влиятелни фактори. Адреса на Комитета е този на Българския Националенъ Фронтъ - P.O. BOX 2158 Грандъ Централъ Стейшънъ, Ню Йоркъ 17, Ню Йоркъ. Нуждаещитѣ се отъ повече информация могатъ да отправятъ запитванията си до г. Райкинъ.

Тѣзи пояснения даваме за сведение на онѣзи, които се интересуватъ по българските бѣжански въпроси. Напоследъкъ множество фактори и самоназначили се дѣатели сж тръгнали да събиратъ сръдства за съмнителни цѣли подъ маската на разни комитети за подпомагане на бѣжанцитѣ, като продаватъ нѣкакви билети или организиратъ нѣкакви тържества. Интересно е, че тѣзи благонамерени начинания се провеждатъ отъ лица които бѣгатъ отъ бѣжанскитѣ лагери като дяволи отъ таманъ. Впрочемъ нека всѣки внимава кому дава подкрепата си! - 8 -

Когато комунистическото лицемерие въ овладяването на българската армия премина всъка граница Кръстю Пастуховъ написа статия подъ горното заглавие въ "Свободенъ Народъ", бѣ арестуванъ, сяденъ и осяденъ, а вестника спрѣнъ за известно време.

Бюлетина на БЗНС въ последния си специаленъ брой съобщи, че нѣкои официални мѣста били запитали едного българина за мнението му относно Българския Националенъ Съветъ наскоро следъ основаването му и той, безъ много да му мисли отсѣкълъ: "фашисти"!

Ние не си служимъ съ заобикалки. Въ случая се касае за дѣдо Балабановъ, ако сведенията ни сѣ вѣрни. Ако сведенията ни не сѣ вѣрни ние ще чакаме дѣдо Балабановъ да ги опровергае. Ние сме готови да напечатаме опровержението му! Ако сведенията ни сѣ вѣрни ние публично поканваме този нашъ "общественикъ" да излѣзе и изнесе становището си! Ние приемаме за вѣрно, за сега, онова, което се говори по този въпросъ!

Нашиятъ народъ казва, че гърбавия само гроба го оправя! Ние съжаляваме, четъ трѣбва да натопимъ перото си въ отрова и да отговаряме на единъ старецъ, който, иначе, заслужава само снизхождение! Ние пожелаваме на дѣда Балабанова да доживѣе и сто години, щастливо и благополучно, но и двеста години да достигне - ползата ще си остане все сѣщата. За нѣкои наши общественици, надхвърлили седемдесетъ години, ние сме се простили съ надеждата, че нѣкога ще се откажатъ отъ предвзетоститѣ, навигитѣ и недомислиятъ си, въ които все повече и повече виждатъ заповѣдана имъ отъ Бога политика. Тѣ сѣ отдавна ослѣпѣли духовно и не ще видятъ истината никога, особено докато се намиратъ въ рѣцетѣ на ловки сикофанти. Ние предпочитаемъ да ги оставимъ на мира, като се надѣваме, че и тѣ се прибератъ въ хралупитѣ си и прекаратъ старческитѣ си години въ съзерцание. Дѣдо Балабановъ е единъ отъ тѣхъ! Той обаче все още отказва да даде миръ на душата си и изглежда намира голѣмо удоволствие въ това да гребе съ шепи каль отъ собственото си буниче и да я захвърля въ лицето на онѣзи, които най-малко заслужаватъ това.

Ние съжаляваме, четъ трѣбва да чуемъ подобни коментари за Българския Националенъ Съветъ отъ сина на Марко Балабановъ и зетя на Професоръ Милетичъ! Нека цѣлата българска общественостъ по четеритѣ краища на свѣта стане на крака, се вгледа въ лицето на този нещастенъ старецъ и се увѣри да не би да се касае за нѣкаква грѣшка, че наистина се касае за сина на масития български възрожденецъ и държавникъ Марко Балабановъ и зетя на гордостята на българската наука професоръ Милетичъ, който е падналъ въ кальта на безчестието и вмѣсто да надрастне всички дребнави предрасждѣци на една болна епоха и стане стожеръ на народно единение и морално вдъхновение на жадното за светини и идеали младо поколение, се е огъналъ като клюкарка подъ тежестята на годинитѣ си и въ смъртна агония въ претрѣдкитѣ на ненаситна алчностъ за пари отъ които не се нуждае е потѣпкалъ въ кальта едно наследство на което всѣки българинъ би завидѣлъ!

Ние не желаемъ да повдигаме завесата и да проследимъ стѣпкитѣ на дѣда Балабанова отъ преди, презъ и следъ войната! Нека историята се занимава по този въпросъ! Ние бихме дори препорѣчали и на бъдещия историкъ да не се рови много въ папкитѣ на чуждестраннитѣ министерства да търси следитѣ на дѣда Балабанова! Ние и безъ това има много нѣща за които небихме желали да се говори! Ние не бихме съветвали и тѣзи, които днесъ покровителствуватъ нашия престарялъ бизнсъ дипломатъ да търсятъ диритѣ му въ миналото! Нека оставимъ мъртвитѣ да се занимаватъ съ мъртавцитѣ! Но ние не можемъ да устоимъ на изкушението да повторимъ библейскитѣ думи станали вече исторически въ българската политическа полемика следъ К. Пастухова: - 9 -
"НЕ МЕ ИЗКУШАВАЙТЕ ЛИЦЕМЕРИ!"

"НАЙ-БЕДНИЯТЪ ЦАРЬ НЕ Е ТОЛКОВА БЕДЕНЪ"

Подъ това заглавие в. Джърналъ-Американъ -Ню Йоркъ, 5 декемврий 1960 г. - следъ като споменава, че Царь Симеонъ живѣе доста охолно съ половинъ дузина слуги и слугини и нѣколко секретари, съ дебели черти подчертава следната декларация направена отъ българския царь:

"Имамъ сведения, че българитѣ още таятъ чувства въ полза на монархията. Моята страна напредна особено много подъ новия /Б.Р. комунистическия/ режимъ и е безполезно да отричаме този фактъ. Тѣ /Б.Р. комуниститѣ/ създадоха нови индустрии, като тази за производство на изкуствени торове, построиха язовири и развиха водно-електрическитѣ източници. Тѣ сящо така развиха туризъма и, доколкото ми е известно повече отъ 6,000 американци ся поискали визи да посетятъ България презъ идващото лѣто. Азъ, обаче, съмъ сигуренъ, че повече би се постигнало ако страната би била свободна при единъ режимъ на чуждестранни капиталовложения и свободна търговия".

Цитираната декларация се покрива почти буква по буква въ първата си частъ съ изявленията на Царь Симеонъ по случай рождения му день. Тѣзи изявления бѣха остро разкритикувани въ миналия брой на "Борба" и на Царь Симеонъ бѣ посоченъ единствено възможния пътъ да отрече тѣзи изявления. Горната декларация може да се счита като отговоръ на Царя на отправенитѣ критики. Очевидно нито той нито нѣкой отъ съветницитѣ му, ако ся били наистина ръководени отъ неговитѣ най-добре разбрани интереси, ся можали да разбератъ смисъла и последствията на направената декларация. И най-отявленитѣ врагове на монархията въ България ще се съгласятъ, че царя е последниятъ който трѣбва да говори за постиженията на комуниститѣ въ България и че въпроса за комунистическия постижения и възхвалянето имъ е последниятъ въпросъ по който борцитѣ противъ комунизма биха се заели да дискутиратъ. Страстятъ съ която Царь Симеонъ се е заелъ да защитава постиженията на комуниститѣ въ България е само указание за българската политическа общественостъ въ чужбина, че задъ тази злополучна царска политика има влияния, които тепърва ще бъдатъ разкрити. Нещастieto е, че разкриването на тѣзи влияния може да дойде тогава, когато за Царь Симеонъ ще бъде вече късно.

Преди две години единъ факторъ близкъ до Царь Симеонъ изрази мнението, че Царь Симеонъ е билъ изпратенъ въ Военната Академия въ Америка, по думитѣ му "затворенъ въ манастиръ", "за да могатъ нѣкой свободно да си разиграватъ коня". Днесъ тази версия придобива по-голъма сила и приложение. Декларациитѣ на царя за комунистическия прогресъ въ България противоречатъ на всѣка политическа логика и не могатъ да намерятъ удобрение и у най-снизходителния му приятель, било въ България, било въ чужбина.

Въ миналия брой на "Борба" бѣ изразено мнението, че царя би могълъ да хвърли вината върху редакторитѣ на вестника. По този случай на умъ ни идва случая съ българския пълномощенъ министъръ въ Букурещъ въ 1914 г. Симеонъ Радевъ. При огроменъ натискъ отъ страна на Австрия и Германия върху България да заеме застрашително поведение по отношение на Румъния въ най-критичнитѣ моменти, началото на Августъ 1914 г. така че последната да влѣзе въвъ войната, Радевъ въ сътрудничество съ Радославовъ отказа да рискува и посъветва своя Министъръ-Председателъ да хвърли вината върху него, да го пожертвува, ако благого на България изисква това. Може би редакторитѣ на вестника биха приели да се пожертвуватъ за да спасяватъ честятъ на Царя! Кой знае? Ние сме само зрители на този спектакълъ въ който нито дѣлата, нито думитѣ на акторитѣ отговарятъ на положението имъ!

СЪТРУДНИЧЕСТВО МЕЖДУ СОФИЯ И

ВАШИНГТОНЪ

С. Т. РАЙКИНЪ.

Американо-българското сътрудничество датира от преди освобождението на България. Американските мисионери в отоманската империя оказаха неоценима подкрепа на българските възрожденци и осведомяваха обективно западното обществено мнение по българските национални въпроси. До избухването на балканските войни и дори до подписването на Ньойския договор американската общественост бѣше на страната на българския народъ въ полемиката между сърби, гърци и българи по македонския въпросъ. Карнегиевата Комисия, назначена отъ Председателя на отдѣла за международни отношения при Карнегиевата Фондация, Д-ръ Николасъ Бътлеръ, Председател на най-големия университетъ въ Америка - Колумбия, и финансирана отъ споменатата фондация, завърши работата си съ единъ огроменъ докладъ въ подкрепа и защита на българската теза.

Следъ първата свѣтовна война, въ резултатъ на създадената международна обстановка - ориентацията на българската политика въ лагера на ревизионистичните сили въ преследване на нейните легитимни национални интереси, ориентацията продиктувана отъ повѣлитъ на една желѣзна логика въ отношенията на България съ нейните съседи и въ отношенията на различните комбинации на великите сили къмъ България отъ една страна и къмъ нейните съседи отъ друга, както и общата ориентация на американската политика противъ лагера на ревизионистичните сили - американските фактори въ България се намѣриха въ негласенъ съюзъ съ онѣзи български политически и културни течения, които, по оправдани или неоправдани причини, работѣха за подкопаване вътрешната сигурност на България и минирание на националното духовно и политическо единство на българския народъ. Въ този смисълъ агентитѣ на Москва и агентитѣ на Бѣлградъ, които работѣха за вътрешното разстройство на България, и политическите течения представлявани отъ тѣхъ, станаха опорна точка за нѣкои фактори на американската политика въ България. Дългогодишното сътрудничество на тѣзи елементи съ факторитѣ на американската политика въ София оставиха една традиция, последиствията на която се чувствуватъ и до сега отъ нашата политическа емиграция. Това сътрудничество, отражение на охладнѣлитѣ отношения между София и Вашингтонъ следъ свѣтовната война, има фатални последиствия за България въ трагичните събития разиграли се презъ есента на 1944 г. когато Вашингтонъ не можа да оцени значението на последното българско демократическо правителство и даде подкрепата си на Отечествения Фронтъ. Вашингтонъ и до сега не е оценилъ или съзналъ разликата между Правителствата на Конст. Муравиевъ и Отечествения Фронтъ и до сега продължава да подкрепва политическата философия на девети септемврий. Подъ влияние на същитѣ онѣзи фактори които опредѣляха американската политика по отношение на България преди, презъ и следъ втората свѣтовна война, Вашингтонъ продължава да прокара една политика, която се явява въ подкрепа на същитѣ политически принципи, течения, групировки и личности, които докараха комунизма въ България.

Американската политика въ България въ периода между 1945 и 1950 г. бѣ не политика на освобождение на българския народъ, но политика на възстановяване Отечествено-Фронтовската коалиция на любовно отношение между старитѣ съюзници. Комунистическата агресия на вътрешния политически фронтъ никога не отчая вѣрующитѣ въ мирно съжителство съ комуниститѣ. Скѣсването на дипломатическите отношения между София и Вашингтонъ се оказа само временно преустановяване на усилията имъ да възстановятъ нарушената хармония между комунисти и отечествено-фронтовци. Възстановяването на дипломатическите отношения между София и Вашингтонъ ги постави отново на работа.

Не сѣ тайна за никого взаимнитѣ усилия на София и Вашингтонъ да установятъ тѣсно културно сътрудничество, което лесно може да вземе формата на старото политическо такова. Посещението на българския оперенъ пѣвецъ Узуновъ и това на Николовъ презъ миналата година и тази година въ Метрополитанъ Опера, участието на България въ търговската изложба въ Колизеумъ презъ 1960 г.

както и участието на Америка въ Мострениа Панаиръ въ Пловдивъ - медицинския отдѣлъ на която е билъ поставенъ подъ вещото ръководство на Председателя на Американско-Българската Лига въ Ню Йоркъ Д-ръ Георги Обрешковъ - ся само малка частъ отъ общата програма за културинъ обмѣнъ. Целитѣ на тази политика ся очевидно пропагандиране сближението между Америка и българското комунистическо правителство и разширяване и задълбочаване културнитѣ и политически връзки между София и Вашингтонъ.

Онова, което особено бие въ очи въ провеждането на тази политика и което особено може да ни тревожи е обстоятелството, че Вашингтонъ проявява отчаяни усилия да заангажира въ провеждането на тази политика точно онѣзи български политически сили въ чужбина, които до не много отдавна носѣха високо знамето на антикомунизма и които Вашингтонъ последователно представяше на българския народъ чрезъ радиостанциитѣ си като водители на анти-комунистическата борба. Днесъ сяжитѣ тѣзи сили ся ангажирани и добре заплатени отъ Вашингтонъ да провеждатъ политиката на тѣсно сътрудничество съсъ София. Примѣра съ Американско-Българската Лига въ лицето на Д-ръ Обрешковъ, който бѣ преизбранъ за Председател на същата организация и следъ завръщането си отъ комунистическа България, е красноречивъ самъ по себе си и не изисква повече коментари. Примѣра съ случилото се въ Чикаго е още по-скандално подвеждане българскитѣ емигранти анти-комунисти да служатъ на комунистическата кауза. Така наречената срѣща въ дома на художника Блажевъ където представителитѣ на българската комунистическа легация, ся били почетни гости на нашитѣ патриоти - отпадналитѣ отъ Б.Н.Ф. елементи, Американско-Българската Лига и други подобни, е не по-малко скандаленъ опитъ за налагане на политиката на сближение между Вашингтонъ и София. Тази политика отъ една страна цели и постига дискредитирането на всѣки почтенъ българинъ въ емиграция, който не успѣе на време да прозре нейнитѣ истински вдъхновители и го прави невъзможенъ повече за политическа анти-комунистическа работа. Тя сящо така притяпява всѣко желание за съпротива противъ комунизма следъ като открито демонстрира, че американското правителство само насърдчава и подпомага сближението между Америка и България.

Тази политика напоследъкъ е вземала формата на трескава пропаганда за насърдчаване на колкото се може повече американци да посетятъ България като туристи. Всѣки американски журналистъ който отива въ България не пропуска да отбележи въ допискитѣ си до американскитѣ вестници нито едно обстоятелство, което би проагитирало американския туризъмъ въ България. Статииитѣ на Харисонъ Солсбъри отъ м. октомврий 1957 г., тѣзи на Хандлеръ отъ м. февруарий 1959 г. и особено тѣзи на Полъ Хндъруудъ отъ м. септемврий и октомврий тази година, както и кореспонденциитѣ на Юнайтедъ Пресъ Интернашъналъ, въ много случаи повтарящи се почти дума въ дума показватъ, че източникътъ на тази пропаганда е единъ и сящъ и че насърдението на тази пропаганда, полезна безъ съмнение за Софийското комунистическо правителство, иде отъ онѣзи американски срѣди които ся заложили огромни надежди на сближението между София и Вашингтонъ. Невѣроятнo е, но фактитѣ ся налице и ние не можемъ да не изразимъ оцудване отъ това, че дори царъ Симеонъ е билъ завербуванъ да стане пропаганденъ органъ на тази политика за развиване на американския туризъмъ въ България. Изявленията му предъ Джърналъ Американъ /цитирани на друго мѣсто въ този брой на "Борба"/ не ся нищо друго освенъ откритъ апелъ къмъ американцитѣ да посетятъ България, да последватъ шеститѣ хиляди вече записали се да посетятъ България презъ идвашето лѣто. Изглежда тѣзи шестъ хиляди ся първо поискали разрешение отъ Негово Величество. Иначе не можемъ да разберемъ отъ къде и какъ той се е добралъ до подобна информация, ако самъ не се е заинтересувалъ и ако този който му е далъ тази информация не е билъ самъ заинтересуванъ да агитира за успѣхитѣ на така очертаната американска политика. Както и да е, всичко това показва колко сериозни ся усилията на Вашингтонъ и София да постигнатъ едно тѣсно културно и политическо сътрудничество.

Последната брънка въ тази политика на сближение е уговорения вече заемъ за българското комунистическо правителство въ Америка. Злитѣ езици

поставят уговорената сума на сто милиона долара. Ние не знаем точно колко долари ще бъдат отпуснати на София. Ние искаме да върваме, че сведенията ни по този въпрос са съвършено невъри и да бъдем опровергани публично, че въ този пункт сме се излъгали и дори да бъдем обвинени, че разпространяваме невърни сведения, отколкото въ близко или далечно бъдеще сведенията ни да се потвърдят. За сега мълвата твърди, че известна част от отпуснатите милиони ще отиде за изплащане от българското правителство на имуществата на американци конфискувани от комунистите. Друга част ще отиде, без съмнение, като комисионна на онъзи които са способствували за уреждането на сделката. Трета част ще падне като печалба въ рѣцетъ на онъзи американски фирми и търговци, които биха уредили доставките за България. За нѣкои от тѣхъ читателитѣ на "Борба" вече знаятъ по нѣщо. По-голямата част от този заемъ ще отиде въ рѣцетъ на българското правителство за закрепване на разнебитената му економика и за притѣгане робскитѣ вериги въ които е окованъ българския народъ.

За да допълнимъ картината на взаимоотношенията между българското комунистическо правителство и Америка ще трѣбва да припомнимъ изнесената преди една година и сега потѣпкана афера съ изпращането на стотици хиляди долари въ България по пътя на частна инициатива за която, както се научаваме, нѣкои фактори са знаели отчасти, безъ да са били въ състояние да я контролиратъ изцѣло и отъ нищоженъ опитъ се е превърнала въ огромно черноборсаджийско предприятие въ рѣцетъ на българскитѣ комунисти, жертва на което са станали стотици български политически емигранти и тѣхнитѣ роднини въ България.

Въ свѣтлината на тѣзи добре известни обстоятелства предъ насъ и предъ всѣки българинъ изниква въпроса:

Какви са целитѣ на американската политика за сближение съ България?

На този въпросъ е трудно да се отговори. На него могатъ да дадатъ отговоръ може би само онъзи, които са заповѣдали тази политика отъ Вашингтонъ. Сядейки, обаче, по общитѣ линии на Американската политика по отношение на източна Европа, струва ни се, че нѣма да бъдемъ далече отъ истината, ако предположимъ, че далечната целъ на Америка е да откъсне България отъ Москва и да подпомогне и насърчи българскитѣ комунисти да последватъ примѣра на Тито. Има ли шансове за успѣхъ тази политика? Ние съ удоволствие бихме се занимали съ този въпросъ, но мѣстото ни не ни позволява и ние ще се върнемъ къмъ него въ следващия брой на "Борба". За сега само ще кажемъ, че тази политика нѣма шансове да успѣе въ България, че тази политика ще пропадне при първия опитъ за реализирането и отъ българскитѣ комунисти. Отъ друга страна, съ огледъ интереситѣ на самитѣ български комунисти, една политика на ориентиране къмъ Тито ще бъде актъ на национално самоубийство и тѣ са последнитѣ, които ще избератъ подобенъ курсъ на международната имъ ориентация, ако въобще нѣкога би имъ се удала възможность да избиратъ и решаватъ този въпросъ.

Тази политика, обаче, има най-убедени привърженици въ Вашингтонъ и всички факти показватъ, че Америка е заложила всичкитѣ си надежди относно България на нея. За тази политика усърдно работятъ всички онъзи американски чиновници, които очакватъ повишения въ кариерата и на заплатитѣ си, които искатъ да посетятъ България на държавни разноски и които мечтаятъ за шансове да проявятъ талантитѣ си. За тази политика работятъ всички онъзи стопански дѣятели, които се надѣватъ, че подобрене на отношенията между Америка и България ще имъ открие нови поприща за трупане на печалби. За тѣзи фактори въ опредѣлянето на американската политика къмъ София успѣха или неуспѣха въ постигането на крайната задача - откъсването на България отъ Москва - е въпросъ безъ значение. Докато се достигне до тази фаза на развитие тѣ ще са постигнали личнитѣ си амбиции. Въ същото време консеквенциитѣ на тази политика може да доведатъ американската дипломация до непоправима катастрофа и да увредятъ на общата американска стратегия въ борбата противъ комунизма по непоправимъ начинъ. Но отговорноститѣ за това ще бъдатъ понесени отъ Предсе-

дателя - не отъ чиновниците които фактически сѣ изработили и провели такава една политика. Последствията на тази политика за българския народъ, обаче, ще бѣдатъ понесени само и единствено отъ него.

Какви сѣ целитѣ на българското правителство въ провеждане на политиката на сближение съ Америка?

За финансовитѣ изгоди за българското правителство не е необходимо много да се говори. Софийскитѣ комунисти, ако си послужимъ съ израза на "Македонска Трибуна", /бр. 1, 597/, сѣ жадни за американски долари. "Софийскитѣ комунисти", писа на времето този вестникъ, "сѣ петимни да подновятъ дипломатическитѣ си връзки съ Съединенитѣ Щати. Това тѣ заявяватъ почти при всѣко интервю. Макаръ тия комунисти да говорятъ, че всичко е въ редъ, че народътъ е доволенъ отъ режима, че едва ли не народа живѣе като въ райска градина, все пакъ горятъ отъ желание да подновятъ дипломатическитѣ си връзки съ прогнилата капиталистическа Америка. Най-голѣмото имъ желание по всичко личи, е да отиватъ въ България американци на курортъ, да оставятъ долари, които сѣ така много необходими за заздравяването на коя да е валута. . . . Съ тия американски долари комунистическитѣ лидери после ще могатъ да купятъ много нѣща отъ прогнилата американска република" . . .

Къмъ тѣзи забележки на "Македонска Трибуна" не можемъ нищо да добавимъ. Такова е становището на цѣлата българска антикомунистическа емиграция. Въ противовесъ на това становище обаче, много фактори въ чужбина се заеха да работятъ точно въ обратнo направление - да снабдяватъ българското комунистическо правителство съ неограничени количества американска валута за заздравяване на разнебитената комунистическа економика. Само единъ малък элементъ на тази именно политика бѣ шумѣлата и скандална афера съ различнитѣ фирми продаващи розово масло или превеждащи пари въ България подъ маската на нелегалностъ - всѣщностъ чрезъ Българската Народна Банка - специалния отдѣлъ подъ ръководството на българскитѣ разузнавателни служби. На тази политика и на тѣзи фирми станаха жертва много български бѣжанци и семейства имъ въ България. Само въ свѣтлината на тѣзи обстоятелства може да се разбере защо колитѣ въ България се продаватъ само срещу американски долари и защо само онѣзи обикновени български граждани могатъ да "притежаватъ" автомобили, които иматъ роднини въ Америка да имъ изпратятъ долари. Другъ източникъ за американска валута сѣ туриститѣ. Затова именно днешната българска комунистическа пропаганда въ Америка прави огромни усилия да привлече американски туристи въ България. Въ подкрепа на тази политика и пропаганда комунистическото правителство е изпратило въ Америка множество "благонадеждни" за западния свѣтъ агитатори - все близки и роднини на видни антикомунисти - членове на Българския Националенъ Комитетъ, на Американо-Българската Лига, на Задграничното Представителство и бивши членове на свитата на Царя дори, които "обективно" ни осведомяватъ за България и превръщатъ сведенията на политическитѣ бѣжанци отъ България на несериозна смѣшка. Примѣритѣ сѣ които напоследъкъ всѣки българинъ въ Ню Йоркъ срѣща сѣ и жалки и трагични и смѣшни. Но по този въпросъ нѣкой трѣбва да започне да говори!

Много по-важни сѣ политическитѣ изгоди за българското комунистическо правителство отъ тази политика на сближение между София и Вашингтонъ. Скѣсването на дипломатическитѣ отношения между София и Вашингтонъ въ 1950 година, както и всѣки международенъ погромъ на софийскитѣ комунисти бѣ послещанъ отъ българския народъ като победа въ борбата за свобода. Отстъплението на Америка отъ заетата позиция противъ приемането на България въ обединенитѣ народи и последвалото възстановяване на дипломатическитѣ отношения бѣха посрещнати съ униние отъ бореция се за свобода български народъ и бѣха смѣтнати за поражение. Българския народъ погледна на тѣзи събития като на дезертиране на Америка отъ заетитѣ позиции, каквито и да сѣ били съображенията и за това. Моралното поражение на бореция се български народъ и победата на комуниститѣ сѣ обстоятелства, които не могатъ да бѣдатъ игнорирани.

Главната цел на българските комунисти въ провеждането на тяхната вътрешна и международна политика е да създадат най-добрият условия за задържане на властта. Гаранция за това е една силна армия подъ абсолютния контрол на комунистическата партия, една всемогъща явна и тайна полиция отъ знанието на която не може да избѣгне и най-нищожния и невиненъ гласъ на протестъ и незадоволство и една администрация която да държи поборения народъ като въ желѣзни клещи. Армията ще съкруши всѣки опитъ за възстание, полицията ще бди да разкрива всѣки опитъ за съпротива докато администрацията държи държавната машина въ исправностъ и да върви безъ засѣчки.

Но освенъ армията, освенъ полицията и освенъ администрацията, които изцѣло поглъщатъ членството на комунистическата партия, налице остава една огромна, сива, безмълвна маса отъ селяни, работници и интелигенция, която лѣга и става съсъ съзнанието, че нѣкой я зорко следи, прислушва и когато спи, доносници вѣрни и невѣрни работи, маса която се тѣпи на стохилядни митинги и манифестации за да запази работата си, да избѣгне подозрѣнието, да спечели благоволенieto на ангелитѣ-пазителите, маса която ржкопѣска тамъ където всѣки разуменъ човѣкъ би заплакалъ, подписва петиции които иначе би скъсала, държи речи дори въвъ възхваля на глупости надъ които вътрешно се смѣе, преструва се, че вѣрва глупавитѣ аргументи на агитаторитѣ, маса която лицемери на всѣка стѣпка, за да спаси живота си, за да запази залька си, за да избѣгне преследвания, но маса която слухти за новини, които нито вестницитѣ съобщаватъ, нито радиото споменава, която коментира по вътрешнитѣ и международни събития задъ закрити врати, задъ затулени прозорци, маса която мълчаливо робува не загубила надежда за избавление. Тази голѣма и сива маса отъ безмълвни роби е голѣмата тревога на българскитѣ комунисти и тукъ именно, съ умѣлото си манипулиране, тѣ сж успѣли да завербуватъ Вашингтонъ да имъ укаже най-голѣмата и неоченима помощъ отъ която се тѣ нуждаятъ. Ако Вашингтонъ би могълъ да имъ помогне да обезвѣрятъ тази маса, да и дадатъ да разбере, че Америка, на която тя е заложила всичкитѣ си надежди, е всящностъ приятелъ на българското комунистическо правителство и подпомага не друго, но самото българско комунистическо правителство, то тѣ не биха спестили и най-голѣмата жертва.

За постигането на тази задача, комуниститѣ намѣриха огромна, волна или неволна, подкрепа у своитѣ бивши приятели въ Америка чиято дума играе решаваща роля въ опредѣлянето на американската политика по българскитѣ въпроси.

На първо мѣсто трѣбва да се спомене факта, че въ избора си на политическитѣ групировки които да провеждатъ американската политика, Вашингтонъ се спрѣ само и изключително на онѣзи политически сили, които въ очитѣ на българския народъ и въ присядата на историята носятъ отговорността за комунизирането на България. Въ сящото време Вашингтонъ упорито продължава да държи въ положение на политическа карантина дѣйствителнитѣ сили на съпротивата противъ комунизма въ България. Отъ тази политика на Вашингтонъ еднакво американскитѣ пропагандни агенции и комунистическата агитация въ България правятъ ежедневно важенъ капиталъ. "Гласа на Америка" и "Радио Свободна Европа" съ онова което казватъ и онова което не казватъ на българския народъ даватъ му да разбере, че американското правителство подпомага бившитѣ комунистически ордия. Българската комунистическа преса отъ своя страна прави отъ тѣзи компрометирани въ очитѣ на българския народъ ордия на комунизма американски герои и по този начинъ довежда до отчаяние, до безвѣрие, до безнадеждие истинскитѣ противокомунистически сили въ страната, отъ които комуниститѣ единствено се страхуватъ. Въ този пунктъ комуниститѣ наистина реализиратъ своята най-голѣма и най-важна победа въ психологическата война за моралното разоржаване на опонентитѣ си въ България. Дали задъ тази политика на Вашингтонъ не се крие погрѣшното разбиране, че само силитѣ взели участие въ преврата на девети септемврий иматъ демократически характеръ, че всички останали сж реакционери и фашисти? Ако това е причината, очевидно комуниститѣ сж тѣзи които казватъ

на американците кои са демократи и кои не са, а това е вече друга победа, която тѣ търсят, и намират достатъчно подкрепа въ Вашингтонъ за тезата си.

Отражение на тази политика на Вашингтонъ се явяват предаванията на "Гласа на Америка" и "Радио Свободна Европа" въ които програми може лесно да се прозре добре прикритъ саботажъ и умишлено обслужване комунистическата психологическа офанзива за обезвѣряване българския народъ борещъ се за свобода, ако не трѣбва да се допусне, че българската политическа емиграция е обеднѣла духовно и интелектуално до такава степенъ, че тѣзи институции да изпаднатъ въ ръцетѣ на аматьори, които, като не можаха да намѣрятъ по смислени въпроси съ които да занимаватъ българския народъ, заеха се да му говорятъ за "Гашитѣ на г-жа Кенеди". Ако риска който тѣзи нещастници въ България правятъ за да слушатъ нелепоститѣ на нашата талантива интелигенция въ "Свободна Европа"^{не} е оправданъ, то и ние имаме право не само да пишемъ и изнасяме тази жалка картина на падение и неграмотностъ, но и да поискаме въ нея да надникнатъ онѣзи фактори, които плашатъ за тѣзи предавания и да намѣрятъ дали не се касае за умишленъ саботажъ. За всѣки случай, приноса на Америка за обезвѣряването на българския народъ въ борбата за свобода е огроменъ и се явява като най-голѣмо постижение на комунистическата психологическа офанзива. Въ този смисълъ, негласното сътрудничество или разбирателство между София и Вашингтонъ по общитѣ линии на тълкуванието имъ на политическитѣ събития въ България, тълкуване ясно изразено въ отношението имъ къмъ политическитѣ групировки въ емиграция, ползува София - не Вашингтонъ.

Къмъ този приносъ на Америка остава да се прибави и днешното официално възприемане на политика на открито културно сътрудничество. Въвъ Вашингтонъ, въ противоречие съсъ всѣка възможна логика и като демонстрация на безпримѣрна наивностъ, ако трѣбва да се изключи всѣка преднамѣрена политика за обслужване на комуниститѣ въ България, считатъ, че съ политиката на културно сътрудничество съсъ София тѣ подпомагатъ не комуниститѣ, а българския борещъ се за свобода народъ. Заблуддението на тѣзи фактори, ако наистина се касае за заблуджение, не се нуждае отъ доказване. Очевидни аксиоми не се доказватъ. Но резултатитѣ са на лице. Презъ последнитѣ десетъ години нито единъ, буквално нито единъ фактъ не е засвидетелствувалъ, че политическитѣ сили въ България опониращи на комуниститѣ, са се раздвижили или са се опитали да избѣгатъ отъ България, за да се присъединятъ къмъ емигрантскитѣ сили за борба за свобода. Нито една значителна политическа личностъ не излѣзе отъ България и се присъедини къмъ поддържанитѣ отъ американцитѣ сили на съпротивата. Очевидно оценката на силитѣ на вътрешния съпротивителенъ фронтъ за американската политика по българскитѣ въпроси не е на завидна висота.

Въ илюстрация на това положение ние бихме желали да привлечемъ вниманието на нашата общественостъ върху единъ съвсемъ прѣсенъ фактъ. Преди три месеца американцитѣ изпратиха въ България едно лице, когото междуременно чрезъ пропагандата си бѣха популяризирали срѣдъ българския народъ като единъ отъ водачитѣ на противокмунистическитѣ сили въ чужбина. Това лице отиде въ България, завърши мисията си и се върна въ Америка. Ако съпротивителнитѣ сили въ България трѣбваше да бѣдатъ увѣрени въ несериозността и неблагонадежността на поддържанитѣ отъ американцитѣ противокмунистическитѣ сили тѣ не биха имали по-добъръ примѣръ отъ този и ако тѣ трѣбва да търсятъ подкрепа за съпротивителната си дѣйностъ то американцитѣ са последнитѣ къмъ които биха се обърнали при наличността на такава безотговорна политика при която никой не знае кой кому служи - на Америка или на българската тайна полиция. Това културно сътрудничество наистина обслужва София и самѣ слѣпцитѣ и онѣзи които иматъ интересъ отъ него отказватъ да го видятъ.

Изказанитѣ гледища може да звучатъ много силно въ ушитѣ на онѣзи, които не са свикнали да бѣдатъ критикувани или онѣзи които предпочитатъ тоталитарно единомислие предъ свободна преса. Но тѣзи гледища ще отекнатъ като незаглушимъ зовъ на истината, на горчивата и непреборима истина съ която българскитѣ политически емигранти ежедневно се сблъскватъ и която ги

задължава да я изнесат и публично дискутиратъ.

Изнесенитѣ въпроси могатъ да бждатъ засегнати отъ две страни: отъ гледна точка на единъ български политически емигрантъ и отъ гледна точка на единъ американски гражданинъ. Може ли единъ български политически емигрантъ да остане равнодушенъ къмъ една политика, която, по неговото честно дълбоко убеждение обслужва Софийското комунистическо правителство и проваля освободителната борба? Може ли единъ българинъ, който е пожертвувалъ семейство, отечество и е миналъ презъ огънь и кръвъ докато достигне свободния свѣтъ, да остане равнодушенъ, да завърже езика си, да затвори устата си, да окове рѣцетѣ си и продаде душата си за тридесетъ мизерни сребърника и се постави на разположение на една политика която води до политическо самоубийство, до отрицание на едно дѣло на което той е служилъ съ цената на живота си? Тази печална участъ може да допадне на онази категория политически бѣжанци, които още пазятъ червенитѣ си паспорти за споменъ или които по стекли се благоприятно обстоятелства сѣ се намѣрили вънъ отъ България на девети септемврий 1944 г. но не и на онѣзи, надъ главата на които виси смъртна присада въ България.

Може ли, следъ това, единъ американски гражданинъ да остане равнодушенъ къмъ една политика която бавно но сигурно води до катастрофа? Примѣра съ американската политика по отношение на Куба напомня въ много отношения американската политика къмъ България. Американската преса открито обвинява за падането на Куба подъ комунистическо влияние не друго а Държавния Департаментъ, като открито посочва нѣкои американски фактори които сѣ подпомагали Кастро и бандата му за докарването на днешното положение. Въ американската преса се изнесе сяко така, че противъ тази политика на подкрепа на комунистическата политика въ Куба сѣ били издигани гласове на протестъ, но тѣ не сѣ били чути. Бѣха ли тѣзи американци съ далновиденъ погледъ по външната политика на Вашингтонъ по-малко патриоти отъ онѣзи срѣди въ Държавния Департаментъ които докараха това положение? По сящитѣ линии върви и американската политика по българскитѣ въпроси и, ако единъ денъ тя създаде втори български Кастро, то отговорността ще бжде еднакво на онѣзи, които водятъ работитѣ до това положение и онѣзи, които виждатъ нѣщата, но правятъ необходимо да промѣнятъ американската политика, а, нека добавимъ, и на ония които виждатъ погрѣшния ходъ на американската политика, но отъ угодничество къмъ покровителитѣ си, отъ които зависятъ службитѣ имъ, не смѣятъ да изкажатъ мнението си.

У насъ въпроситѣ стоятъ въ по-проста форма. Ние предпочитаме да говоримъ едновременно като американски граждани, които сѣ заинтересувани за собствената си страна, за страната която имъ е дала убѣжище, страната въ която сѣ основали семейства и бждещето на която е бждеще на тѣхнитѣ семейства. Въ сящото време ние предпочитаме да говоримъ и като български политически емигранти, въ изпълнение на единъ свещенъ дългъ къмъ българския народъ. Нашитѣ задължения - като американски граждани и като български политически емигранти - се напълно покриватъ и ние нито се колебаемъ, нито се страхуваме, нито се срамуваме да изнесемъ становищата си, бидейки убедени че тѣзи становища изразяватъ една истина, която и миналото, и настоящето, пъкъ и бждещето ще има да потвърди. Нѣкой бѣше казалъ нѣкъде: "Познайте истината и истината ще ви направи свободни". Истината наистина освобождава - тя освобождава отъ предрасядъци и страхове, отъ веригитѣ на духовното робство и отъ веригитѣ на политическото подчинение - но онзи който приеме тази свобода трѣбва да бжде готовъ да поеме пътя къмъ Голгота и да увисне на кръста! Такава бѣ сѣдбата на онзи, който прокламира истината и я напрови условие за свободата. Но Той посъветва последователитѣ си, че следъ кръста има възкресение... и Самъ доказа тезата си...

Такава е истината по българскитѣ въпроси, по американската политика по българскитѣ въпроси, по сътрудничеството между София и Вашингтонъ! Нека се надяваме, че нѣкой ще си вземе бележка по този въпросъ! Нека се надѣваме, чо новата Администрация въ Вашингтонъ не ще следва по стѣпкитѣ тази, която си отиде!

Българският Националенъ Фронтъ, въ сътрудничество съ дружеството на писателитъ и културнитъ дѣатели и студентската и младежка асоциация - членове на Българския Националенъ Съветъ - изнесе една литературно-музикална вечеръ въ салонитъ на църквата Св. Петъръ по случай деня на Народнитъ будители и деня на Благодарността на 12 ноемврий миналата година.

Тържеството се проведе подъ ръководството на Председателя на Б.Н.Ф. въ Ню Йоркъ Д-ръ Калинъ Койчевъ, подпомогнатъ отъ Председателката на дружеството на писателитъ г-жа Дора Гябенска и Председателя на Студентската Асоциация г. Захари Гълбовъ

За значението и дѣлото на Народнитъ Будители говори отъ името на Българското Християнско Православно Дружество въ Ню Йоркъ г. Спасъ Т. Райкинъ. Неговото дълбоко обосновано, обстойно и високо патриотично изложение направи огромно впечатление на слушателитъ. Между другото г. Райкинъ се спрѣ на дѣлото на Св. Иванъ Рилски, на Патриархъ Евтимий Търновски, Паисий Хилендарски, Иларионъ Макариополски, Неофитъ Бозвелията, Софроний Врачански, Петъръ Беронъ, Василий Априловъ, Георги Сава Раковски, Василь Левски, Христо Ботевъ, Екзархъ Антимъ, Екзархъ Йосифъ, Братя Миладинови, Григоръ Пърличевъ и др. Той изтъкна вѣковната традиция въ българската история за поставяне общественитъ задължения надъ личнитъ интереси, поставяне на задълженията къмъ българския народъ надъ всѣкакви други задължения и особено подчерта ролята на Българската Православна Църква въ опредѣляне съдбинитъ на българския народъ като посочи съ множество примѣри на обстоятелството, че българскитъ църковни ръководители сѣ били начело на борбитъ на българския народъ въ критични исторически моменти. Въ този смисълъ говорителтъ направи добре обоснованъ паралелъ между историческитъ прояви на Българската Православна Църква като народенъ будителъ и днешнитъ прояви на нерешителностъ, колебливостъ, дезертиране отъ осветения отъ историята път на нашата родна църква въ нѣкои случаи въ България и чужбина. Г. Райкинъ наблегна на примѣра съ Св. Иванъ Рилски и Царъ Петъръ и посочи, че българския националенъ светия не се поколеба да осъди, да порицае единъ недостоенъ царъ и да откаже да го приеме, сяко и примѣра съ Патриархъ Евтимия, който вдигна ръка да защити Търново отъ агарянскитъ орди. Особено силно бѣ подчертанъ приноса на българскитъ духовници презъ епохата на възраждането, които не се поколебаха и не трепнаха предъ заплахи, предъ заточения и презъ низвержение и приеха да бѣдатъ наречени и схизматици, но защитиха до край българската кауза. Г. Райкинъ приключи изложението си съ примѣритъ на току що проведенитъ демонстрации въ Ню Йоркъ, организирани отъ дѣателитъ на Българския Националенъ Фронтъ и взели огроменъ международенъ характеръ, противъ Крушевъ и противъ българската комунистическа легация. Той подчерта, че тѣзи демонстрации бѣха скромния приносъ на българската емиграция въ общата борба за освобождението на България и чѣ при днешнитъ обстоятелства българскитъ емигранти на свой редъ последваха въ стѣпкитъ на слѣвнитъ народни будители отъ миналото.

Г. Захари Гълбовъ говори за значението и историята на американския празникъ на благодарността - последния четвъртъкъ на Ноемврий месецъ. Той го свърза съ новитъ емигранти намѣрили прибѣжище въ свободния свѣтъ и подчерта тѣхната особена благодарностъ къмъ Всевишния за това, че ги е достоилъ да намѣрятъ мѣстото си въ Америка, но поощи, че това ги двойно задължава да подпомогнатъ онѣзи, които още очакватъ по лагеритъ да дойдатъ въ Америка и особено онѣзи, които сѣ останали въ отечеството и жадуватъ за свобода.

Отъ името на дружеството на писателитъ и културнитъ дѣатели държа вдъхновено слово г. Радославъ Поповъ. Той остро разкритикува онѣзи духовни

и политически ръководители, които са ослепели за народните страдания и под различни претексти са станали говорители на българската комунистическа пропаганда.

Г. Т. Дюлгеровъ прочете с вдъхновение своя разказ "Майка" в който младия български писател описва трагедията на една майка жертва на собствения си живот да спаси детето си.

Г-ца Кеворкиянъ изсвири на акордеонъ и изпъ няколко български народни пѣсни с такава вещина и топлота, че публиката я награди с нестихващи аплодисменти. Г-ца Кеворкиянъ е възпитаничка на Българската Музикална Академия и се намира отскоро в Ню Йоркъ. Надѣваме се, че тя ще ни достави удоволствието да я слушаме и на други български тържества.

Накрая Д-ръ Койчевъ благодари от името на организациитѣ на всички присѣтствуващи за посещението имъ и на говорителитѣ и изпълнителитѣ за приноса имъ в изнасянето на традиционното българско тържество по случай деня на Народнитѣ Будители.

Следъ завършването на литературно-музикалната програма подъ звуцитѣ на българска народна музика се извиха кръшни народни хора и рѣченици, които продължиха до късно презъ нощта. Същевременно бѣ приготвенъ разкошенъ бюфетъ с български баници, сладкиши и напитки. Гоститѣ на тържеството бѣха предоволни отъ уредената програма, хората, танцитѣ и закускитѣ и прекараха въ задушерна българска атмосфера до късно презъ нощта.

ГОЛЪМА БЪЛГАРСКА ИЗЛОЖБА ВЪ ЧИКАГО

Подъ патронажа на кмета на Чикаго г. Ричардъ Дейли в града се устрои на 12 ноемврий миналата година, за пръвъ път, голъмъ есененъ международенъ фестивалъ и изложба отъ всички национални групи. Грамаднитѣ зали на Нейви Пииръ представляваха неузнаваема панорама на националната култура на множество народности.

Обединенитѣ български организации в Българския Националенъ Съветъ, заедно с клона на Американско Българската Лига в Чикаго и подъ благословията на Българската Православна Църква в града "Св. София" взеха най-живо участие в проведената инициатива. За целта бѣ основанъ специаленъ комитетъ отъ Председателитѣ на всички български организации в Чикаго, подпомогнатъ отъ единъ разширенъ комитетъ отъ 25 компетентни съветници - най-видни наши сънародници. За общъ ръководител на инициативата бѣ избранъ Инж. Симеонъ Овчаровъ-Харизанъ. Проектитѣ за изложбата бѣха изработени отъ Д-ръ Инж. Х. Шуриць.

Въ Комитета за уреждане изложбата влѣзоха следнитѣ лица:

Български Националенъ Фронтъ	- Д-ръ С. Сяровъ
Български Народенъ Земеделски Съюзъ	- Христо Яйцаровъ
Американско Българска Лига	- Д-ръ Д. Досевъ
Съюзъ на Българското Воинство	- Василь Русевъ
Българско Инженерно-Архитектно Д-во	- Инж. А. Дърводѣлски
Българско Медицинско Д-во	- Д-ръ Георги Паприковъ
Съюзъ на Българскитѣ Работници-Юнионисти	- Г. Йордановъ
Съюзъ на Българскитѣ Политически Затворници	- Й. Хайгъровъ

Между членовете на Комитета от специални съветници бяха следните лица:

В. Бакаловъ
Г. Чиликовъ
Д-ръ Инж. К. Кръстевъ
Г. К. Кръстевъ
Д-ръ Христо Христовъ
Инж. Б. Дамяновъ
И. Филевъ
П. Фотевъ
Инж. Г. Гачевъ
Ц. Гавриловъ
Хр. Ковачевъ
Н. Анакиевъ

Вл. Мечкарски
В. Маджаровъ
Инж. Г. Лазаровъ
К. Патевъ
Инж. П. Петровъ
Л. Пеневъ
Инж. Х. Шурицъ
Г-жа Архитектъ С. Шурицъ
И. Тоновъ
Инж. К. Троянски
А. Теневъ
Г. Василевъ

Българската секция въ общата изложба е била подъ общото ръководство на Инж. Симеонъ Овчаровъ-Харизанъ, съсъ секретаръ Д-ръ Георги Паприковъ и Касиеръ В. Русевъ.

Съсъ скромни сръдства, но съ голъмъ ентузиазъмъ, въ продължение на краткото време дадено имъ за организиране на изложбата, членовете на Българския Националенъ Съветъ с успѣха да конституиратъ единъ отличенъ български павилионъ. За пръвъ пътъ въ историята на градъ Чикаго българската емигрантска колония въ градъ Чикаго можа да събере всички българи въ едно кѣтче "родна земя". Стари емигранти отъ половинъ столѣтие се събраха на едно мѣсто съ новодошитѣ политически емигранти като братя, чеда на едно отечество и на единъ идеалъ.

Между изложенитѣ предмети бяха следнитѣ:

Български книги - отъ първитѣ печатни издания отъ преди освобождението до наши дни.

Чужди книги за България - на всички езици - отъ 15 вѣкъ до наши дни

Книги и печатни издания на всички емигрантски организации

Стари географски карти на България отъ 15 до 18 вѣкъ.

Стари български шампи - първитѣ въ България отъ Рилския Монастиръ, отъ Атонскитѣ манастири, отъ Атонската Школа и пр.

Български монети отъ времето на царетѣ Иванъ Асенъ I, Иванъ Шишманъ, Срацимиръ, Третото Царство до 1944 г. пълна колекция.

Български марки - отъ първитѣ марки - стотинкитѣ до 1944 г.

Български ордени и медали - пълна колекция отъ всички български ордени и медали между които и най-редкитѣ и ценни такива.

Български битови предмети - желѣзни, пиринчени, керамични, тъкани, дървени, везани, пирографирани, бродирани, килими, черги и пр.

Български национални костюми - престилки, ризи, потури, пояси, цървули, и др.

Български битови сценки и снимки - манекени, кукли, снимки отъ народния битъ и култура и пр.

Оригинални картини отъ именити български художници и пр.

Много отъ изложенитѣ предмети сѣ музейна рѣдкостъ, за каквато целъ сѣ и предназначени. /Редакцията на "Борба" си позволява да запита автора на тази дописка отъ Чикаго: "За каква целъ сѣ предназначени тѣзи музейни рѣдкости? Ако е тази за която предполагаме, защо се още бавите и не я осъществите?" / Тѣзи предмети сѣ притежание на наши сънародници, които сѣ ги заели за изложбата.

Надъ 40,000 чикагци и всички членове на българската колония въ града посетиха изложбата и разгледаха съ особенъ интересъ българския павилионъ, който привлече вниманието на посетителитѣ повече отъ всѣки другъ националенъ павилионъ. Между посетителитѣ на българския павилионъ бѣха бившия Председателъ на Съединенитѣ Шати Хари Труманъ, който се разписа въ почетната книга и се фотографира заедно съ уредницитѣ на българския щандъ и бѣп придруженъ отъ кмета на градъ Чикаго г. Ричардъ Дейли.

Българскиятъ павилионъ бѣ раздѣленъ на два отдѣла: битовъ и културно политически. Особено внимание привлѣкоха изложенитѣ старопечатни книги, между които първата българска печатна книга Софрониево отъ 1806 година, Рибния Букваръ на Петъръ Беронъ отъ 1842 година, Хрониката на Теофилактъ Български отъ 1554 г. Манасиевата Хроника отъ 1572 година, Историята на Раичъ отъ 1756 г. Картата на България отъ 1552 г., оригинални подписани писма отъ императори и царе, отъ държавници отъ стари времена до наши дни, като напр. това на Карла Велики копирано въ 1541 г. Мария Тереза отъ 1775 г. Царь Освободителъ отъ 1877 г. Бисмаркъ, Наполеонъ и др. Ордени и медалитѣ, особено тѣзи "Св. Кирилъ и Методий", "Св. Александъръ", "За Храбростъ", "За Гражданска Заслуга" и др. привлѣчаха вниманието на посетителитѣ. Интересна гледка представляваха манекенитѣ - облечени въ български носии кукли въ нормална величина. Единъ отъ изложенитѣ костюми е билъ този въ който е билъ облеченъ при идването му въ Америка преди 52 години отъ габровско нашия виденъ и всеуважаванъ съгражданинъ Д-ръ Досю Досевъ. Грамадниятъ 24 сантиметра ключъ отъ портата на родната къща въ Копривщица на другъ единъ нашъ съгражданинъ будѣше сѣщо любопитството на посетителитѣ. Първата самописалка въ свѣта, пиринчения дивидъ на дѣдото на Д-ръ Г. П. - инструментъ съвършено непознатъ на новитѣ поколѣния бѣ истински куриозъ. Изложени бѣха грамадни портрети на светитѣ брата, и такива на всички борци за свободата на България.

Въ отдѣленъ щандъ бѣ изложилъ битови картини отъ България рисувани отъ него и отъ други български художници Ню Йокския български художникъ Никола Блажевъ.*)

Българскиятъ Павилионъ уреденъ отъ Българския Националенъ Съветъ бѣ правилно оцененъ като най-хубавъ, най-богатъ съ исторически материали и е билъ посоченъ като пръвъ по успѣхъ между всички нации участвуващи въ изложбата. Кмета на града Чикаго е благодарилъ съ специално писмо на ръководителя на българския отдѣлъ за успѣшното и отлично организиране.

Всички българи въ Чикаго и специално членоветѣ на Българския Националенъ Съветъ сѣ горди и радостни съ това блѣскаво национално постижение. Тѣ изказватъ своята дълбока благодарностъ на всички, които ги подпомогнаха за изнасянето на изложбата.

*) БЕЛЕЖКА НА РЕДАКЦИЯТА: До Ню Йоркъ достигнаха сведения, че изложбата на г. Блажевъ е била уредена или изнесена подъ патронажа на приятелитѣ на Христо Статевъ и Д-ръ Г. М. Димитровъ и че г. Момчиловъ е заплатилъ триста долара за разноскитѣ на Блажевъ, сѣщо че Царь Симеонъ и Д-ръ Г. М. Димитровъ били отправили телеграми да поздравятъ Блажевата изложба, но организаторитѣ и, за да избѣгнатъ срама решили да не публикуватъ нито едната нито другата телеграма, и сѣщо че Д-ръ Г. М. Димитровъ билъ обявилъ, че изложбата на Българския Националенъ Съветъ била негово постижение! Ашъ Колсунъ на всички!

Ако можеш да слушаш когато говорят
За тебе съ умраза и разни лъжи,
Но въпреки всичко ти пакъ да не мразишъ,
но сящо и много добъръ да не си;

(продължител от стр. 3)

Ако можеш ти всѣкаква истина смѣло
Да слушашъ и казвашъ на всички навредъ
И винаги съ гордо изправено чело
Дори да си хуленъ, вървишъ все напредъ;

Ако можеш ти своето имане да жертвашъ
Когато е нужно съсъ лека ръка,
А после съвсемъ отначало да почнешъ,
Но безъ да въздишашъ за туй съсъ тяга;

Ако можеш сърдцето, духа си и нерви
Съсъ воля да вкарашъ да служатъ на тебъ
Така че когато изчерпалъ си сили
Ти пакъ къмъ целта да се движишъ напредъ;

Ако можеш на разни тълпи да говоришъ,
Но безъ да снижавашъ предъ тѣхъ своя духъ;
Тѣй сящо да можешъ съ князетѣ да споришъ
Но безъ да прекланяшъ главата предъ тѣхъ;

Ако можеш накара и другитѣ хора
Въвъ тебе да вѣрватъ, но не като въ Богъ
И още да бждешъ надеждна опора
На нисшитѣ духомъ и своя народъ;

Ако всичко туй винаги можешъ да сторишъ
То знай, че тогава свѣта ще е твой
И никога нѣма ти долу да паднешъ
И истински мъжъ ще си, Ти, брате мой!

/Изъ току излѣзлата стихосбирка "Далечъ
отъ Роденъ Край/

/Редакцията проси извинение отъ Автора, че публикува това стихотворение безъ предварително разрешение отъ него/

С А Н О В Н И К Ъ

По Христо Ботевъ

Ако сънувашъ "Единъ Заветъ" - нѣкой ще те излъже! Ако сънувашъ "Свобода" - ще те запишатъ въ гвардията и ще те закичатъ съ кокоше перо! Ако сънувашъ Торонтската "Борба" - ще те срещне човѣкъ който е закупвалъ мотори за българското комунистическо правителство а сега продава пѣснопойки! Ако сънувашъ "Свободна и Независима България" - ще си купишъ къща за сто хиляди долара! Ако сънувашъ Председателя отъ Ню Джърси - нѣкой ще ти открадне кесията, ако сънувашъ секретаря му - като вървишъ по улицата носи съсъ себе си хлѣбъ. Ако сънувашъ, че крадешъ автомобили - ще станешъ български министъръ въ емиграция. Ако сънувашъ "Борба" - хвани си добъръ адвокатъ - нѣкой ще те даде подъ сядъ предъ свети Петъръ!

-22-

СИЛАТА ПРАВИ СЪЕДИНЕНИЕТО

/Бейлетонъ/

Светътъ се е обърналъ съ лицето навътре! Опакъ свѣтъ! Доказателства за това не липсватъ дори и за най-слѣпитѣ!.....

Ако щете, метеорологията и тя върви въ кракъ съ тоя обърканъ въ калчища свѣтъ: кога почва пролѣтъ, кога лѣто - никой вече не знае! Зимата не е зима като нѣкогашната зима, нито есеньта - есень. Сѣкашъ ся се смѣсили сезонитѣ - като емигрантскитѣ комитети, тѣй че и самъ дѣволтъ не може да разбере кой сезонъ говори въ даденъ моментъ.

Стари рѣждявали реакционери започватъ да пѣятъ съ гласа на революционния славей и да дѣлятъ мегданъ съ чучулигата отъ закѣснѣлото лѣто или съ кукумявката отъ миналата есень!... Тѣй че и самиятъ зрителъ не знае нито кой е славей, кой чучулига и кой кукумявка...и се получава забавната картина на стария баснописецъ за орела, рака и щуката. Но тѣй като свѣтътъ се е обърналъ наопъки - орелтъ тегли надолу, ракътъ напредъ а щуката нагоре!...И всѣки гледа кжде има "биберонъ" /кокълъ/, напълненъ съ млѣко, да го грабне самъ и на другитѣ да не даде! Не е важно какво млѣко: американско, английско, френско...само да е млѣко - да е по-гѣстичко, по-тлъстичко и да се смучи по-дългичко!.

Така е! Ако пѣкъ не е така - поправете ни! Но когато ще правите корекция на тия констатации, гледайте да бъдете вънъ отъ хармана, сами да не сте въ числото на олицетворяванитѣ животни и сами да не мислите да се докопате до "биберонче" или случайно да го държите въ ржката си! Защото народната мъдростъ казва: "Смѣй се Иванее, но гледай и тебъ дяволтъ да не те хване, защото който критикува, а самъ въ блатото плува приказката му и мангъръ не струва"!...

Опѣкъ свѣтъ! И старитѣ истини се обърнаха и тѣ наопъки. Едно време бѣ Барона, той даваше хлѣбъ за двама, а днесъ питатъ: "Въ биберона какво има какво нѣма?"

Отъ тукъ е и несъгласието въ членоветѣ на много организации, кооперации, корпорации, комитети, фронтове, събрания, конгреси и пр. - "дойни крави" въ различнитѣ държави. По-рано бѣше: "Умъ царува, умъ робува, умъ патки пасе"! А днесъ е: Кремълъ и Вълко царува, Ганю робува, а бежанъ търси прасе"!.

Опакъ свѣтъ! Старата истина: "Съединението прави силата" днесъ, повече отъ когато и да било, изглежда като истинска лъжа... Не съединението, а разединението прави силата, защото ако, не дай Боже, стане съединение, обединение или каквото и да било "събиране въ обща сума", силата на всѣко събираемо се смѣта, че ще отслабне - биберонитѣ ще намалятъ - ще се получи "общъ бидонъ", а общиятъ бидонъ не е това което е отдѣлното биберонче, което си го смучи самъ на слава, бѣз нѣкому смѣтка да дава!...

Затова старата истина, че "съединението прави силата", трѣбва и тя, като изгъркано сетре, да бѣде обърната наопъки! А имено: "Силата прави съединението"! Щомъ съединението не става съ разумъ - то си търси силата. Но пита се: коя е тая сила? На тоя въпросъ едва ли би лесно отговорилъ и Сократъ ако станѣше отъ гроба. А ние не се решаваме да дадемъ нашия отговоръ отъ страхъ да не попаднемъ въ тоталитаризмъ, диктаторски попълзновения срещу които сами се боримъ ужъ съ настървение....

Силата, която ще помогне да стане обединението се крие въ "дебиберионизирането" на днешната ситуация въ положението или, на простъ езикъ казано, "когато всѣки политически младенецъ държашъ въ ржката си "биберонъ" и всѣки неговъ конкурентъ разбератъ, че млѣкото е общо и не е за никого от дѣлна привилегия!.....

Въ тая спасителна операция, не ще и дума, ще трѣбва да вземе просвѣтено участие и млѣкаря. И тѣй, щомъ съединението прави силата - силата ще направи съединението! Но, дано не дойде до тамъ! Дано се окаже, че въ тоя свѣтъ - вѣчната истина "съединението прави силата" остане непреобърната съ главата надолу! ДАНО!

ПОСТЪ СКРИПТУМЪ:

Стига смука биберона!
Дай и азъ да смукна!
Ти стоишъ катъ царъ на трона,
Азъ пъкъ ще се пукна.....

Катъ те гледамъ, врагъ ти ставамъ,
Хичъ не си приятенъ!
Дай на менъ и азъ плавамъ -
Ставамъ ти приятель!

Не дадешъ ли - ще се карамъ
Чакъ до змийска дупка -
Пятъ на дявола отварямъ
- Чакамъ ли сполука!

Биберона - сладъкъ, млѣченъ,
Пийте патриоти!
Ботевъ криво ви нарече:
- Че сте идиоти!

ЯКЪ-КОРЕНЯКЪ

/БЕЛЕЖКА НА РЕДАКЦИЯТА: Авторътъ на горния фейлетонъ е разпрашалъ до издателитъ на всички български публикации въ чужбина, но никой не е пожелалъ да го напечати. Ние счетохме, че въ него има казани доста истини за отбелязване и оставямъ всѣки да сяди за себе си неговата стойност!

КОШУНСТВО СЪ ПАМЪТЬТА НА ГЕОРГИ

КЪОСЕИВАНОВЪ

"Единъ Заветъ" - бр. 24 - съобщава въ биографичнитъ си бележки за Георги Къосеивановъ, че последниятъ билъ уволненъ следъ 9 септември 1944 г. отъ "новата власт" и като останалъ въ изгнание не се намѣсилъ въ имигрантскитъ инициативи и това му спестило много огорчения. Нещастниятъ Къосеивановъ! Отвсѣкжде гоненъ, отникжде неприетъ! Ние смѣтахме, че той си подаде оставката въ протестъ на червения терористически режимъ въ България! Днесъ неговитъ приятели ни увѣрватъ, че той чакалъ като овца на заколение да го уволнятъ! Добре че не се е намѣсилъ въ българскитъ работи! Иначе вижъ че нѣкой му затворилъ вратата подъ носа, ако би се опиталъ, въ залъза на старческитъ си години, да продава българската емиграция!

ОРГАНИЗАЦИОНЕНЪ ЖИВОТЪ

КАНАДА

По случай речта която Министъръ Председателът на Канада г. Джонъ Д. Диефебекъръ произнесе въ Организацията на Обединенитѣ Народи въ защита на поробенитѣ народи Председателът на Българския Националенъ Фронтъ и ръководителитѣ на организацията въ Канада сж отправили до него следната телеграма:

The Rt. Hon. John Diefenbaker
Prime Minister of Canada
Ottawa, Ont.

Your Excellency:

On behalf of the members of the Bulgarian National Front living in Canada we express our admiration to you. Your recent address to the members of the United Nations in New York was one of the greatest in support of the freedom and the dignity of the oppressed nations.

We wish you the best of success in your work as prime Minister and as a sincere fighter for justice in the world among nations.

Dr. Ivan Docheff - President of the Central Committee of BNF
Ing. Angel Ganderski - President, Toronto Chapter
Dr. A. Todoroff - President, Sudbury Chapter
Dr. B. Gancheff - President, Alberta Chapter
Ing. T. Tabakoff - President, Hamilton Chapter

Въ отговоръ на тази телеграма Министъръ Председателът е отправилъ следното писмо:

Dr. I. Docheff
President Central Committee Bulgarian National Front
P.O.Box 163, Adelaide Station P.O.
Toronto, Ont.

Dear Dr. Docheff:

Thank you for your telegram regarding my speech at the United Nations. I am most appreciative of the commendation of the group you represent, and in view of your interest I enclose a transcript of this address.

I am,

Yours sincerely

John Diefenbaker

ТОРОНТО УДОБРЯВА РЕШЕНИЯТА НА
Ц.У.С. ВЗЕТИ ВЪ БЪФАЛО - СЕП-
ТЕМВРИЙ 1960 г.

На 11 декемврий 1960 г. въ градъ Торонто се състоя членско събрание на клона на Б.Н.Ф. Разгледани бѣха резолюциитѣ гласувани отъ Ц.У.С. на пленарната му полугодишна сесия въ Бѣфало презъ м. Септемврий. Разгледанъ бѣ сжцо и последния брой на "Борба". Въ разискванията взеха живо участие всички членове на клона. Решенията на Ц.У.С. и публикациитѣ въ "Борба" бѣха единодушно удобрени. Следъ заседанието всички членове напра-

вѣча обща вечеря въ единъ отъ реномиранитѣ ресторанти на града и прекараха въ задушевна братска атмосфера до късно вечерята.

КОЛЕДНА СРЕЩА НА ЧЛЕНОВЕТЪ НА КЛОНОВЕТЪ ВЪ ТОРОНТО И ХАМИЛТОНЪ И БЪФАЛО.

На 8 януарий 1961 г. по случай Православната Коледа членовѣтѣ на клонотѣ въ Хамилтонъ, Торонто и Бѣфало се събраха на коледна среща която се състоя въ помещенията на Вайнона Клубъ намиращъ се въ околноститѣ на градъ Хамилтонъ. Срещата бѣ посетена отъ всички членове на тритѣ клона. При най-добре наредена и сервирана трапеза, по нашъ народенъ обичай, около красиво декорирано коледно дърво членовѣтѣ отъ тритѣ клона посрещнаха и отпразнуваха Рождество Христово въ най-задушевна и братска атмосфера. Произнесоха подходящи слова Председателя на Централния Управителенъ Съветъ Д-ръ Иванъ Дочевъ, Председателятѣ на клона въ Торонто и Подпредседателя на Ц.У.С. г. Инж. Ангелъ Гъндерски, Председателятѣ на клона въ Хамилтонъ г. Инж. Т. Табаковъ и Председателятѣ на клона въ Бѣфало г. М. Герговъ. При участие на всички присѣтствуващи бѣха изпѣти редица народни пѣсни. Хубава подходяща народна музика поддържаше настроението презъ цѣлото време. Тържеството продължи до полунощъ. При завършване бѣ пусната подписка за подпомагане на списанието "Борба" и организирането на петия юбилеенъ конгресъ който ще се състои въ Ню Йоркъ на 4 и 5 мартъ тази година. Всички дадоха своята лепта съ най-голяма готовностъ съ обещанието да се събератъ отново на конгреса въ Ню Йоркъ.

ЧИКАГО

КЛОНЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ СЪВЕТЪ ВЪ ЧИКАГО.

Следъ разяснителното събрание на което говориха ексективнитѣ директори на Българския Националенъ Съветъ и което премина при голѣмъ успѣхъ, представители на мѣстнитѣ организации и партии се събраха на заседание на което единодушно взеха решение да основатъ клонъ на Българския Националенъ Съветъ въ Чикаго. На събранието бѣха представени Българския Националенъ Фронтъ, Българския Земеделски Народенъ Съюзъ, Съюза на Запасното Воинство, Работническия Съюзъ, Съюза на политическитѣ затроници и концлагеристи, Българското Медицинско Дружество и Българското-Инжерено и Архитектно Дружество. Новооснования клонъ на БНС взе живо участие въ протестнитѣ събрания противъ комунистическия империализъмъ презъ седмицата на поробенитѣ народи. Начело на акцията въ Щата Илинойсъ застана Гъвърнъра г. Стратонъ и кмета на гр. Чикаго г. Дейли които бѣха подпомогнати отъ най-видни общественици въ Америка и всички етнически групи.

ГОТВЕТЕ СЕ ДА ВЗЕМЕТЕ МАСОВО УЧАСТИЕ ВЪ ПЕТИЯ ЮБИЛЕЕНЪ КОНГРЕСЪ
НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ НАСРОЧЕНЪ ЗА 4 И 5 МАРТЪ 1961,
КОИТО ЩЕ ОТБЕЛЕЖИ ДЕСЕТГОДИШНИНАТА НА ОРГАНИЗАЦИЯТА ВЪ АМЕРИКА
И КАНАДА И ПЕТНАДЕСЕТГОДИШНИНАТА ОТЪ ОСНОВАВАНЕТО НА БНФ ВЪ СВѢТА!

ОРГАНИЗАЦИОННИ СЪБРАНИЯ

На 28 октомври миналата година се състоя редовното месечно събрание на организацията в Ню Йорк в една от залите на хотел Ню Йоркър на което присъствуваха всички членове на клона. Председателят Д-ръ Калин Койчев даде подробен доклад за заседанията на Централния Управителен Съвет състояли се в Бъфало и взетите резолюции. След обстойни дебати членовете единодушно гласуваха удобрение на взетите решения и подчертаха още веднъж, че Ню Йоркчани следват смъло по пътя на организационната линия.

На заседанието се учреди и специалния Конгресен Комитет който да започне подготвителната работа за провеждането на петия юбилеен конгрес който ще отбележи десетгодишнината от основаването на организацията на този континент и петнадесетгодишнината от основаването на Българския Национален Фронт в свѣта. Организирах се веднага нѣколко подкомитети които да започнат веднага работата всѣки споредъ определените му задачи. Въ разискванията се обѣртаха главните линии на конгресната работа по отношение на банката, литературно-музикалната част и др.

На 15 декември се състоя заседание на Управителния Съвет на организацията на което бѣ изработена подробната програма на тържествата около Петия Юбилеен Конгрес и деня на Освобождението на България. Разгледани бѣха и удобрени условията предложени от хотел Ню Йоркър и се реши щото тазгодишния банкет да се проведе в същата зала както миналата година и конгреса да бѣде проведен в същия хотел. Взе се решение също така да се проведе чествуване на българската коледа по подходящ начин в салоните на хотел Виктория.

Следващото месечно събрание на организацията е насрочено за 21 Януарий в залите на хотел Ню Йоркър.

ЛИЧНИ

Г-нъ и г-жа Спасъ Т. Райкинъ сѣ щастливи да съобщят на приятели и познати, че на 13 януарий сѣ били благословени съ първа рожба - синъ, който е билъ наименуванъ Тодоръ - на името на дѣдо си по баща.

БЕЛЕЖКА НА РЕДАКЦИЯТА: Една седмица следъ отпечатването на статията "Сътрудничество между София и Вашингтонъ" отъ г. Спасъ Т. Райкинъ, в. Ню Йорк Таймс /14 януарий/ публикува уводна статия подъ надсловъ "Комунистите започватъ да плащатъ" в която като съобщава за постигнатите съглашения между Полша и Румъния отъ една страна и Съединените Щати отъ друга за изплащане имуществата на американски граждани отъ двете комунистически страни, добавя, че "понастоящемъ се водятъ преговори за удовлетворяване исканията на американци отъ подобенъ характеръ отъ България" и че "Румъния и България се надѣватъ щото търговията имъ съ Америка да засили упадащото имъ стопанство". Тѣй като в статията се съобщава за постигнато вече съглашение по този въпросъ, безъ да се знаятъ точните подробности и тѣй като в статията се правятъ твърдения които статията в Таймс потвърждава, то редакцията счете, че е отъ интересъ за читателите да бѣдатъ осведомени за текущите публикации отъ подобенъ характеръ, които, съ появяването си в Таймс, сведочатъ за подготовка на общественото мнение да приеме възприетата политика.

О К Р Ж Ж Н О

На Централния Управителен Съвет на Българския
Национален Фронт по случай Петия Конгрес на Органи-
зацията.

Драги Съидейници:

Съгласно решението на Ц.У.С. на Б.Н.Ф. взето въ заседанието му състояло се на 5 и 6 септемврий 1960 г. въ гр. Бъфало СВИКВАМЪ петия редовен конгрес на организацията на 4 и 5 мартъ 1961 г. въ градъ Ню Йоркъ - Америка.

Конгреснитъ заседания ще станатъ въ Хотелъ Ню Йоркъръ.

Този конгресъ, който ще ознаменува петнадесетгодишнината отъ основаването на организацията, десетгодишнината отъ основаването на Б.Н.Ф. въ Америка и Канада и пети по редъ на този континентъ, ще бжде отпразнуванъ като юбилеен конгресъ.

Програмата на конгреса ще бжде следната:

На 3 мартъ вечеръта и 4 мартъ сутринъта - пристигане, посрещане и настаняване на делегатитъ.

4 Мартъ:

10.30 часа преди обѣдъ - Заседание на Ц.У.С.

2.00 следъ обѣдъ - Тържествено откриване на Конгреса, поздравления, доклади, разисквания.

4.00 часа следъ обѣдъ - Заседания на конгреснитъ комисии

7.00 часа вечеръта - Тържественъ Банкетъ въвъ възпоменание годишнината отъ Освобождението на България. Поздравления отъ официалнитъ гости - Сенатори, Конгресмени, представители на приятелски организации, общественици и др., Литературна и Музикална програма и традиционния балъ, който ще продължи до 2 часа следъ полунощъ.

5 мартъ:

9.00 часа сутринъта - до приключване на дневния редъ - редовни заседания на конгреса.

ДНЕВЕНЪ РЕДЪ НА КОНГРЕСА:

1. Откриване на Конгреса и изборъ на Конгресно Бюро.
2. Докладъ на Ц.У.С.
3. Докладъ на Контролната Комисия
4. Разисквания по докладитъ на Ц.У.С. и К.К. и освобождаването имъ отъ отговорностъ.
5. Докладъ на комисията по печатнитъ издания и финанситъ, разисквания и вземане на решения.

6. Докладъ на комисията по бъдещата дѣйность, по специалнитѣ въпросипоставени на разглеждане предъ конгреса, разисквания и вземане на решения

7. Докладъ на комисията по резолюциитѣ, разисквания и приемане на резолюциитѣ.

8. Докладъ на номинационната комисия и избиране на нови Ц.У.С. и К.К.

9. Закриване на Конгреса.

За членове на комисииитѣ които ^{да} подготвятъ и докладватъ предвиденитѣ въ дневния редъ въпроси опредѣлямъ:

1. Комисия по печатнитѣ издания и финанситѣ: Инж. А. Гъндерски, Иванъ Гълъбовъ, М. Герговъ

2. Комисия по бъдещата дѣйность и специалнитѣ въпроси: Д-ръ К. Койчевъ, Т. Табаковъ, Кр. Лунгаловъ

3. Комисия по резолюциитѣ: Инж. С. О. Харизанъ, Спасъ Райкинъ и Д-ръ А. Тодоровъ.

4. Номинационна Комисия: В. Мечкаровъ, В. Мининъ, П. Пуевъ.

Всички клонове на организацията отъ Америка и Канада съевременно да направятъ своитѣ членски събрания и избератъ делегати - единъ делегатъ на всѣки петъ члена. Членоветѣ на Ц.У.С., тия на К.К. и председателитѣ на клоноветѣ сѣ по право делегати на конгреса.

Всички клонове на организацията отъ другитѣ континенти и страни да направятъ своитѣ събрания и да изпратятъ съевременно своитѣ предложения до конгреса и мнения за онова което тѣ искатъ да се реши или вземе подъ внимание. Сяшитѣ клонове да изпратятъ своитѣ поздравителни писма до конгреса които ще бждатъ тамъ прочетени и същевременно да отправятъ пълномощно подписано отъ председателя и секретаря на клона, че тѣ даватъ мандатъ на делегатитѣ на конгреса да решаватъ и отъ тѣхно име.

За техническитѣ подробности по провеждане на конгреса всички клонове и делегати да се съобразятъ съ окръжното на конгресния комитетъ който ви се изпраща.

Поканвамъ всички клонове на организацията отъ Америка и Канада да организиратъ по-масово посещение на конгреса, за да може наистина този юбилеенъ конгресъ да бжде по-успѣшенъ отъ четеритѣ такива преди него. Сящо клоноветѣ да изпълнятъ задълженията си относно подпомагане организирането на конгреса, както и преди конгреса да отчетатъ членскитѣ си вноски, за да иматъ право на редовни делегати. На конгреса, съгласно устава, иматъ право да гласуватъ само делегатитѣ, обаче, всѣки редовенъ членъ на организацията може да присѣтствува на конгреса и вземе участие въ разискванията.

Въ очакване, че горнитѣ разпореждания ще бждатъ взети предвидъ и съответно изпълнени, изпращамъ до всички борчески поздравии и пожеланието скоро да се видимъ отново въ Ню Йоркъ.

За Ц. У. С. на Б.Н.Ф.

Д-ръ Иванъ Дочевъ,
Председателъ

К О Н Г Р Е С Е Н Ъ К О М И Т Е Т Ъ

О К Р Я Ж Н О

ДО ВСИЧКИ ЧЛЕНОВЕ НА ОРГАНИЗАЦИИТЪ
НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

Драги Приятели:

Както ви е известно Петият Конгресъ на Б.Н.Ф. е насроченъ за 4 и 5 мартъ т.г. въ Ню Йоркъ. Заседанията и конгреснитѣ тържества ще станатъ въ Хотелъ Ню Йоркързъ - 34 улица и 8 Авеню. Този конгресъ ще ознаменува също така петнадесетгодишнината отъ основаването на организацията въ свѣта и нейната десетгодишна въ Америка и Канада.

Приложена изпращаме ви подробната програма на заседанията и тържествата. Въ допълнение на тази програма обръщаме вниманието ви и на следното:

1. Членоветѣ на Ц.У.С. ще трѣбва да пристигнатъ въ Хотела преди 10.30 часа преди обѣдъ, събота, четвърти мартъ и присѣдствуватъ на заседанието на Съвета насрочено за 10.30 часа въ Хартфордъ Руумъ. Останалитѣ гости и делегати трѣбва да се регистриратъ най-късно до 2.00 часа следъ обѣдъ въ главната квартира на Конгреса - същия хотелъ - Бъфало Руумъ. Двете стаи се намиратъ на 4-я етажъ.

2. При пристигането си въ града делегатитѣ и гоститѣ за конгреса се умоляватъ да се обадятъ въ главната квартира - Бъфало Руумъ - Хотелъ Ню Йоркързъ, LO 3-1000 отъ кдето ще имъ се дадатъ наставления за разквартируване. Тѣй като стаитѣ въ хотелъ Ню Йоркързъ сж сравнително скъпи, то онѣзи отъ гоститѣ и делегатитѣ, които биха желали да си взематъ по-ефтини стаи могатъ да отидатъ въ Хотелъ Пенъ-Терминалъ, на 34 улица, половинъ блокъ отъ хотелъ Ню Йоркързъ. Стаитѣ въ Пенъ Терминалъ сж: Самъ въ стая съ баня - 5 долара, самъ въ стая безъ баня - 4.30 долара, двама души въ стая съ баня 7.35 долара, безъ баня 6.30. Желаетитѣ да имъ се запазятъ стаи се поканватъ да се обадятъ до конгресния комитетъ предварително. Хотелъ Ню Йоркързъ се намира непосредствено до Пенсилвания Стейшънъ и Грейхаундъ Бъсъ Стейшънъ. Онѣзи които пътуватъ съ бъсъ трѣбва да слѣзатъ на 34 улеца депо. Пристигащитѣ съ коли да се обадятъ до главната квартира за инструкции какъ да намерятъ хотела. Въ лобито на хотела ще има постоянно единъ представител на конгресния комитетъ съ националенъ трикольоръ да упятва пристигащитѣ.

3. Откриването на конгреса ще стане при възможната най-голѣма тържественостъ. Очакватъ се много гости отъ чуждестранни приятелски организации да поднесатъ поздравления. Съ огледъ на това желателно е щото на конгреса да присѣдствуватъ възможното най-голѣмо число гости и делегати. Заседанията на конгреса ще бждатъ открити и всѣки гостъ - членъ или нечленъ на организацията ще бжде свободенъ да присѣдствува.

4. Конгресниятъ Банкетъ, който вече за седми пътъ се устройва въ Ню Йоркъ въ честь на годишнината отъ освобождението на България

ще стане въ същия хотелъ, въ събота вечеръта, 7.00 часа, въ Терасъ Руумъ, въ лѣво отъ главния входъ на приземния етажъ, същата въ която се състоя банкетата миналата година. Правятъ се всички усилия щото на този банкетъ да присъствуватъ колкото се може повече гости. Конгресниятъ Комитетъ имъ писмено обещание отъ нѣколко видни конгресмени да присъствуватъ на банкетата и поднесатъ поздравления. Числото на говорителитѣ на банкетата тази година ще бѣде ограничено до абсолютенъ минимумъ и музикалната програма съ традиционния балъ се предвижда да започне не по-късно отъ 10.00 часа.

5. Презъ време на конгреснитѣ тържества въ салонитѣ на хотелъ Ню Йоркъръ ще бѣде устроена изложба на картини отъ България, битови предмети и национални носии. Конгресниятъ Комитетъ горещо апелира къмъ всички гости и делегати отъ Ню Йоркъ и отъ другитѣ части на Америка и Канада да донесатъ съсъ себе си такива картини и предмети, за да бѣдатъ изложени.

6. Тѣй като подготовката и изнасянето на конгреснитѣ тържества сѣ свързани съ голѣми разноски то конгресния комитетъ се ползува отъ този случай да напомни на организациитѣ да изпълнятъ поетитѣ отъ тѣхъ задължения и да апелира за допълнителни дарения отъ организацитѣ, отъ отдѣлнитѣ членове, съмишленици или приятели на Българския Националенъ Фронтъ.

7. За допълнителни сведения и освѣтления по всички въпроси свързани съ конгреснитѣ тържества можете да се отнесете до Д-ръ Калинъ Койчевъ, Секретаръ на Ц.У.С. на Б.Н.Ф.

8. Всички членове и съмишленици на организацията на Българския Националенъ Фронтъ очакватъ съ нетърпение петия юбилеенъ конгресъ на организацията. Цѣлата българска общественост - благоприятно или враждебно настроена къмъ дѣлото на обединенитѣ български национални сили очаква съ повишенъ интересъ както конгреснитѣ тържества, така и решенията на делегатитѣ по текуцитѣ български политически въпроси и по международното положение. Нека всички напръгнемъ всичкитѣ си сили и използваме и най-малкитѣ си възможности за да направимъ този пети юбилеенъ конгресъ и традиционния банкетъ по случай освобождението на България истински български националенъ празникъ. Нека кой съ каквото може, кой колкото може да допринесе за най-блестящо изнасяне на това тържество.

9. Главна задача на всѣки членъ на организацията презъ предстоящия месецъ февруарий е да проагитира особено участието на българската общественост въ конгресния банкетъ. За тази целъ нека всѣки единъ влѣзе въ контактъ съсъ всѣки старъ или младъ българинъ, който до сега, по една или друга причина е останалъ настрана отъ българскитѣ работи, и го доведе на конгресния банкетъ. Онѣзи наши приятели - членове или нечленове на организацията, които биха били възпрепятствувани да участвуватъ въ тържествата въ събота вечеръта се поканватъ да заплатятъ входнитѣ си билети и своевременно уведомятъ конгресния комитетъ, който ще вземе грижата да подари тѣзи билети на бедни български емигранти или наскоро пристигнали въ Америка такива. Желателно е щото на банкетата да присъствуватъ повече чужденци, които се интересуватъ отъ българскитѣ работи и всѣки членъ или съмишленикъ на организацията, който успѣе да доведе чужденци гости на банкетата ще подпомогне значително българската национална кауза.

Съ пожелание за успѣшно изнасяне на конгреса и приятно прекарване на конгреснитѣ тържества, очакваме всички да се видимъ на 4 и 5 мартъ.

ОТЪ КОНГРЕСНИЯ КОМИТЕТЪ

ПОСЛЕДНИ

СЪОБЩЕНИЯ

Приятелитѣ на Дочо Т. Петковъ, роденъ въ с. Старопатица, България, съобщаватъ за трагичната му смъртъ въ Австралия преди две седмици - около срѣдата на Януарий. Петковъ е шофиралъ заедно съ баща си по пътя къмъ Мелбърнъ, когато е билъ засрещнатъ отъ единъ камионъ. Баща му е билъ тежко нараненъ и още се намира въ болницата. Сънародниците въ Австралия сж му уредили достойно погребение. Петковъ напусна България съ намерение да се бори за нейното освобождение. Сядбата го отнесе въ далечна Австралия отъ където той никога не ще се завърне. Съ него борбата за свобода губи единъ отъ войниците си, но неговото мѣсто ще бѣде заето отъ други такива. Всички български емигранти се прекланятъ предъ памѣтѣта му!

Въ дописката за чествуване Деня на Народнитѣ Будители въ Ню Йоркъ е пропуснато да се събщи, че единъ отъ говорителитѣ на тържеството е билъ г. Руси Славейковъ - виденъ български дѣятелъ отъ Македония, родомъ отъ Охридъ. Г. Славейковъ е игралъ ръководна роля въ Македонското движение следъ падането и подъ комунизма за откъсването на Българската Църква въ Македония отъ юрисдикцията на Бѣлградъ и възстановяването и като независима Охридска Архиепископия. Въ речѣта си г. Славейковъ очерта съ огнени слова приноса на македонскитѣ българи въ общото дѣло за възраждането на българския народъ презъ миналия вѣкъ и дебело подчерта общата културна и политическа съдба на българитѣ въ Македония съ тѣзи отъ стара България. Словото на г. Славейковъ бѣ аплодирано многократно отъ публиката.

ТЕЛЕГРАМА ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
ДЖОНЪ Ф. КЕНЕДИ:

Екзекутивния Съветъ на Американскитѣ Приятели на Анти-Болшевишкия Блокъ на Народитѣ отправя своитѣ поздравления по случай поемането на Председателството и на водачеството на свободния свѣтъ отъ Васъ. Надяваме се, че новото правителство ще постави на преразглеждане политиката на Съединенитѣ Щати по отношение на поробенитѣ народи и ще замѣни думитѣ съ дѣла. Дошло е време, щото Правителството на Америка да подкрепи официално правото на национална независимостъ и самоопредѣление за всички народи въ Съветската Руска Империя и за всички сателити въ източна Европа и Азия. Едно решително усилие да се л и ш и комунистическия империализъмъ отъ неговия пропаганденъ успѣхъ срѣдъ колониялнитѣ народи съ разобличаване на съветския колонияленъ империализъмъ ще обслужи американската свѣтовна стратегия за миръ съ правда и ще запали отново свѣтлината на надеждата въ сърдцата на милиони задъ желѣзната завеса. Нашата организация, обединяваща повече отъ двадесетъ делегации представляващи всички народности поробени отъ руския комунизъмъ е готова да сътрудничи и подпомогне всѣко конструктивно и реалистично усилие на американското правителство за подобряване съдбата на поробенитѣ народи.

Спасъ Т. Райкинъ
Главенъ Секретарь

Организацията на Б.Н.Ф. въ Ню Йоркъ е имала редовно месечно събрание на 28 януарий на което е обсъдила окончателнитѣ планове за предстоящия пети конгресъ и отпразнуване деня на Освобождението на България.

ТЪРЖЕСТВЕНО ОТПРАЗНУВАНЕ НА КОЛЕДА ВЪ ГРАДЪ

НЮ ЙОРКЪ

По случай Рождество Христово Българският Национален Фронтъ в Ню Йоркъ организира скромно народно тържество за отпразнуване на Коледа по български. Тържеството се състоя в салонитъ на Хотелъ Виктория, в центъра на градъ Ню Йоркъ, на 7 януарий вечеръта. Присътствуваха повече отъ сто души българи, българки и чужденци. Тържеството бѣ открито съ подходяща молитва отъ г. Павелъ Павловъ, който прочете коледнитъ тропари. Д-ръ Калинъ Койчевъ произнесе подходящо слово в което подчерта значението на националнитъ традиции за българитъ в чужбина за запазване на националното имъ съзнание и поддържане духовната имъ връзка съ отечеството. Д-ръ Койчевъ особено наблегна на факта, че докато комуниститъ в България се стараятъ да изкоренятъ всѣко религиозно чувство и да потяпчатъ народнитъ традиции, Българският Национален Фронтъ в чужбина държи вѣрно за тѣзи традиции и редовно зове българитъ в изгнание за чествуване народнитъ праздненства. Радославъ Поповъ декламира свое стихотворение. Г. Дюлгеровъ декламира стихотворение за Коледа отъ г-жа Гябенска. Г-ца Кеворкиянъ изсвири на акордеонъ и изпѣ нѣколко български народни пѣсни. Г. Иванъ Поповъ бѣ донесълъ грамофона си и българскитъ си плочи и до късно присътстващитъ играха до насита български хора и ржченици. Сервираха се безплатно изобилни напитки и закуски приготвени по български. Г-жа Кеворкиянъ бѣ приготвила българска боза и присътстващитъ бѣха почерпени по български съ българско питие. Тържеството продължи до късно презъ ноцъта.

ЗА ПРИЯТЕЛСТВОТО

СИМЕОНЪ О. ХАРИЗАНЪ

"Създаването на приятели е най-голѣмото благо на живота - повече отъ здраве и гениалност"! - АРИСТОТЕЛЪ

Въвъ всѣко дружество, група, клубъ, кръжокъ и подобни - въобще въвъ всѣко малко или по-голѣмо общество отъ хора събрани въ името на една идея и организирани въ стремежа имъ да я постигнатъ - разбира се думата е за подобни организации въ основата на които лежатъ морални подбуди и особено такива които не донасятъ материални облаги на членоветъ си, има единъ много важенъ елементъ, който лежи въ основата и циментира сградата на тази организация и е залогътъ за нейното съществувание и преуспѣване.

По-специално за Българския Национален Фронтъ този елементъ е ималъ и има още едно много важно значение.

И на друго мѣсто се бѣше удало случай и възможность устно да се спомене нѣщо за този елементъ и да се посочи на неговото особено важно значение. Изказа се желание щото тия мисли и размисления да се направятъ достойние на по-голѣмъ кръгъ сънародници и съидейници, ползата отъ което е очевидна.

Що е приятелство? Ние имаме познанство, другарство, колегиалность, съидейничество, съратничество и още много предлози, които сближаватъ хората - човѣщкото същество, ... ето напр. бракътъ!

Приятелството е нѣщо повече. Това е най-висшата и най-силната душевна мисловна и чувствена връзка между две човѣшки същества - понѣкога и повече отъ две - вѣодушевени отъ еднакви разбирания, еднакви идеи, еднакви мотиви за постигането на една благородна, морално чиста и честна целъ.

Тази целъ може да бѣде благотворителна, културна, научна, възпитателна, стопанска, политическа, спортна и т.н. безкористно жертвоготова, всеотдайна и готова да вложи всичкитѣ си морални и материални срѣдства и възможности предъ олтаря на приятелството и постигне предназначаната целъ.

Приятелството е по-силно отъ бащинство, майчинство, братство, сестринство и всички други кръвни, вѣрски, расови и народностни връзки, по-силно отъ любовъ, бракъ... и т.н.

Това е най-здравата спойка за укрепяване основитѣ на всѣко начинание - залогъ за неговата здравина, съществуване и преуспѣване.

Вижте Българския Националенъ Фронтъ и неговитѣ по-първи хора! Отъ где идватъ тѣ? Какъ станало, че се намерили пакъ заедно? Казваме пакъ - защото тия сѣ съжитѣ личности и мнозина други станали жертва на врага, имената на които ще блестятъ на страницитѣ на историята на българския народъ, - преди много години въ България - поради безпомощно пропадналия политически строй и животъ на родината - тѣзи млади тогава, чисти и неопетнени синове на България, сѣ открили, почувствували, че ги свързва една идея за прочистване на разваленото и възстановяване на здравето за новъ политически правовъ редъ и идейностъ, образуватъ една организация съ име, което е познато на всички и което не е мѣсто да се споменава тука.

Въ тази организация, - редомъ съ още две други имащи съжитѣ идеи и цели но съ нѣкои различни тактични разбирания, готови да се свържатъ заедно и неразривно при първия зовъ на великия моментъ въ служба на родината - е легналь елемента на приятелството, оная кристална, чиста и сублимна форма на връзка между идейно и чувствено близки същества.

Следъ поробване на родината отъ вътрешни и външни врагове по-лоши отъ турци-агарянци и Тамерлановитѣ орди пакъ далечъ презъ чужди страни и морета се събиратъ, здружаватъ се и почватъ оная работа, - онова труженичество, което временно прекъснато не е умъртвило идеята и угасило пламъка на висшата целъ, не е погребало кристално чистата, боговдѣхновена любовъ къмъ родината и тия "стари приятели" тургатъ основитѣ на Българския Националенъ Фронтъ като продължение на първичната организация - като фениксъ отново родилъ се отъ пепельта си за новъ животъ, нови борби и нови победи!

Всичко това се дължи на приятелството!

Защитата и здравия устой срещу пристѣпа на не приятелитѣ, които бѣха се настѣрвили да разрушатъ тази крепостъ на служба на поробената родина, се дължи именно на това висше, всеотдайно жертвоготова и сублимно приятелство.

За да имашъ приятели обаче, трѣбва самъ себе си да направишъ годенъ за приятелство!

И на това мѣсто се прави най-горѣщъ позивъ къмъ всички въ сърдцата на които гори огня на неумиращата поробена Родина, да се превъзпитатъ, да се направятъ годни за приятелство и си намѣрятъ мѣстото въ редоветѣ на тази организация въ основата на която е легнало чистото, предано и прелестно приятелство, залогътъ за нейния животъ и преуспѣване за мощна и всеотдайна борба за свободата на България! Елате годни за приятелство и станете приятели на приятелитѣ!

Богъ да пази Родината!

Чикаго, Юлий, 1960 г.

БЪЛГАРСКИ ВОЕНАЧАЛНИЦИ ПАДНАЛИ ЗА РОДИНАТА ВЪ

БОРБА СЪ КОМУНИЗМА

1. Н.Ш.В. Князь Кирилъ Преславски, Генералъ отъ Артилерията – разстрелянъ на Софийскитъ гробища на 11 февруарий 1945 г.
2. Миховъ, Никола, Генералъ-Лейтенантъ, Регентъ, разстрелянъ на Софийскитъ гробища на 11 февруарий 1945
3. Русевъ, Руси, Генералъ-Лейтенантъ, Министъръ на Войната, разстрелянъ на Софийскитъ гробища на 11 Февр. 1945 г.
4. Лукашъ, Константинъ, Генералъ-Лейтенантъ, Главенъ инспекторъ на Армията, самоубилъ се на 9.9.1944 г. за да не падне въ ръцетъ на комуниститъ.
5. Трифоновъ, Трифонъ, Генералъ-Майоръ, Началникъ Щаба на Армията, растрелянъ на Софийскитъ гробища на 11 Февр. 1945
6. Поповъ, Иванъ, Генералъ-Майоръ, Помощникъ Началникъ Щаба на Армията, полудълъ отъ мъчения и умрълъ въ Сливенския затворъ въ 1949 г.
7. Марковъ, Никола, Генералъ-Лейтенантъ, Инспекторъ на Пехотата, безследно изчезналъ следъ 9.9.1944 г.
8. Пъевъ, Полковникъ, Инспекторъ на Инженернитъ Войски, безследно изчезналъ следъ 9.9.1944 г.
9. Пеневъ, Петъръ, Генералъ-Майоръ, Инспекторъ на Конницата, безследно изчезналъ следъ 9.9.1944 г.
10. Сапунджиевъ, Иванъ, Генералъ-Майоръ, Началникъ на Военното на Н.В. Училище, безследно изчезналъ следъ 9.9.1944
11. Цанковъ, Петъръ, Генералъ-Майоръ, Началникъ Школа Запасни Офицери, подмаменъ и застрелянъ въ хотелъ Славянска Беседа въ София на 12 септемврий 1944 г.
12. Баларевъ, Христо, Генералъ-Майоръ, Началникъ Канцеларията на Министерството на войната, безследно изчезналъ следъ 9.9.1944 г.
13. Наковъ, Никола, Генералъ-Лейтенантъ, Командиръ на Първа Армия, разстрелянъ
14. Стойчевъ, Никола, Генералъ-Лейтенантъ, Командиръ на Втора Армия, безследно изчезналъ
15. Христовъ, Иванъ, Генералъ-Лейтенантъ, Командиръ на Трета Армия, разстрелянъ на площада въ градъ Варна
16. Стефановъ, Атанасъ, Генералъ-Лейтенантъ, Командиръ на Четвърта Армия, застрелянъ отъ една комунистка до градъ Луковитъ, на 13 Септемврий 1944 г.
17. Стойновъ, Константинъ, Генералъ Лейтенантъ, Командиръ на Пета Армия, самоубилъ се за да не падне въ ръцетъ на комуниститъ на 9.9.1944 г.
18. Марковъ, Георги, Генералъ отъ пехотата, бившъ командиръ на Втора Армия, разстрелянъ въ Пловдивъ презъ 1948 г.
19. Николовъ, Асенъ, Генералъ-Лейтенантъ, Командиръ на Първи Корпусъ, разстрелянъ при Софийскитъ погребци презъ 1947 г.
20. Сираковъ, Генералъ-Майоръ, Командиръ на Втори Корпусъ, безследно изчезналъ следъ 9.9.1944 г.
21. Кефсизовъ, Иванъ, Полковникъ, Командиръ на Първа Пехотна Дивизия, безследно иччезналъ следъ 9.9.1944 г.
22. Поп-Божилловъ, Кирилъ, Генералъ-Майоръ, Командиръ на Втора Пехотна дивизия, разстрелянъ на Пловдивскитъ гробища на 23 Февруарий 1945 г.

23. Младеновъ, Георги, Генералъ-Майоръ, Командиръ на Трета Пехотна Дивизия, безследно изчезналъ следъ 9.9.1944 г.
24. Ковачевъ, Никола, Генералъ-Майоръ, Командиръ на Четвърта Пехотна Дивизия, убитъ въ градъ Шуменъ скоро следъ 9.9.1944 г.
25. Серафимовъ, Генералъ-Майоръ, Командиръ на Пета Пехотна Дивизия, убитъ наскоро следъ 9.9.1944 г.
26. Бановъ, Рафаилъ, Генералъ-Майоръ, Командиръ на Шеста Пехотна Дивизия, живѣлъ до къмъ срѣдата на лѣтото на 1948 следъ това безследно изчезналъ
27. Козаровъ, Христо, Генералъ-Майоръ, Командиръ на 25 Дивизия, до къмъ 1949 г. въ затвора, следъ това съ неизвестна участъ.
28. Гроздановъ, Никола, Генералъ-Майоръ, Командиръ на Осма Дивизия, до къмъ 1949 г. въ концентрационенъ лагеръ, следъ това съ неизвестна участъ.
29. Янчевъ, Димитъръ, Генералъ-Майоръ, Командиръ на Девета Пехотна Дивизия, убитъ въ Плевенъ скоро следъ 9.9.1944 г.
30. Георгиевъ, Ничо, Генералъ-Майоръ, Командиръ на Десета Пехотна Дивизия, убитъ скоро следъ 9.9.1944 г.
31. Недевъ, Стефанъ, Полковникъ, Командиръ на 14 Пехотна Дивизия, неизвестна участъ въ Македония следъ 9.9.1944 г.
32. Боевъ, Никола, Генералъ-Майоръ, Командиръ на 15 Пехотна Дивизия, неизвестна участъ въ Македония следъ 9.9.1944
33. Симовъ, Симеонъ, Генералъ-Майоръ, Командиръ на 23 Дивизия, живѣлъ до срѣдата на лѣтото на 1958 г. следъ това безследно изчезналъ.
34. Минчевъ, Михаилъ, Генералъ-Майоръ, Командиръ на Втора Конна Дивизия, безследно изчезналъ следъ 9.9.1944 г.
35. Каровъ, Асенъ, Генералъ-Майоръ, Началникъ на Военно Сѣдебната Служба при Министерството на Войната, убитъ следъ 9.9.1944 г.
36. Каровъ, Петъръ, Генералъ-Майоръ, Командиръ на 11 Пехотна Дивизия, убитъ въ градъ Елхова на 9.9.1944 г.
37. Димитровъ, Борисъ, Генералъ-Майоръ, Командиръ на Жандармерията, убитъ скоро следъ 9.9.1944 г.
38. Жечевъ, Рафаилъ, Генералъ-Майоръ, Флигелъ-Адютантъ на Н.В.Царя, разстрелянъ на Софийскитѣ гробища на 11 февр.1944
39. Ангеловъ, Полковникъ, Командиръ на Трети Пехотенъ Полкъ, убитъ на 9.9.1944 г.
40. Харалампиевъ, Полковникъ, Командиръ на Шести Пехотенъ Полкъ, безследно изчезналъ следъ 9.9.1944 г.
41. Боневъ, Иванъ, Полковникъ, Командиръ на 9 Пехотенъ Полкъ, убитъ презъ 1946 г. въ Държавна Сигурность, Пловдивъ
42. Еленковъ, Полковникъ, Командиръ на 27 Пехотенъ Полкъ, убитъ следъ 9.9.1944 г.
43. Занковъ, Георги, Полковникъ, Командиръ на 27 Пехотенъ Полкъ, убитъ следъ 9.9.1944 г.
44. Ханджиевъ, Полковникъ, Командиръ на 39 Пехотенъ Полкъ, убитъ на 9.9.1944 г.
45. Моневъ, Борисъ, Полковникъ, Командиръ на 25 Пехотенъ Полкъ, убитъ на 9.9.1944 г.
46. Стоевъ, Полковникъ, Началникъ Щаба на Втора Дивизия, звѣрски убитъ на 23 февр. 1944 г. въ Пловдивъ
47. Чилингировъ, Борисъ, Полковникъ, Началникъ Щаба на Шеста Дивизия, убитъ на 9.9.1944 г.
48. Кисилички, Кирилъ, Полковникъ, Началникъ Щаба на Девета Дивизия, убитъ на 9.9.1944 г.
49. Илиевъ, Александъръ, Полковникъ, Командиръ на 59 Пехотенъ Полкъ въ Сересъ, убитъ следъ 9.9.1944 г.
50. Колчевъ, Борисъ, Полковникъ, Командиръ на Ж.П. Войски, разстрелянъ въ София на 11 февр. 1945 г.

51. Станчевъ, Сирко, Бившъ втори Адютантъ на Н.В.Царя, разстрелянъ на 11 Февр. 1945 г.

52. Лукашъ, Генералъ-Лейтенантъ, Главенъ Инспекторъ на Армията, заточенъ въ Сибирь до 1949 г. следъ тази дата неизвестна участъ.

Сведения събрани и подредени отъ

Г. П. БОЗДУГАНОВЪ

Поручикъ, О.З.

При Централния Управителенъ Съветъ на Българския Националенъ Фронтъ е образуванъ постояненъ комитетъ натоваренъ съ задачата да издирва и публикува имената на всички български патриоти загинали въ борбата противъ комунизма следъ 9 септемврий 1944 г. Установенитъ списъци ще бждатъ последователно публикувани въ "Борба" докато се събере достатъчно материалъ за издаването на една **ВЪЗПОМЕНАТЕЛНА КНИГА** за падналитъ герои на националната освободителна борба. Комитета се обръща къмъ всички български емигранти по цѣлия свѣтъ, които знаятъ имена на убити отъ комуниститъ патриоти, безъ огледъ на тѣхния ранкъ и положение въ България - роднини, приятели, познати, съселяни - да ги изпратятъ до ръководителя на комитета г. Г.П. Боздугановъ чрезъ редакцията на "Борба" за публикуване и регистриране въ историята во вѣки вѣковъ като паднали за България мъченици и герои. Комитета се обръща къмъ всички българи въ чужбина за подобни сведения и моли щото забелязани грѣшки или непълноти да се корегиратъ отъ тѣзи, които иматъ по-подробни и по-вѣрни сведения.

ПРОДЪЛЖЕНИЕ ОТЪ СТР. 5.

се повече потвърждава и налага като единствената морално и политически оправдана база за пълна мобилизация на българската национална емиграция въ борбата за освобождението на България.

Много политически величия - вѣнъ отъ Б.Н.Ф. или отпаднали отъ организацията елементи - се провалиха катастрофално като бѣха хвърлени въ служба на деветосептемврийството или въ служба на осъдената отъ цѣлия български народъ политика на културно сътрудничество съсъ Софийското комунистическо правителство. Тѣзи величия и тѣзи отпаднали отъ организацията елементи станаха жертва на сили и влияния които привидно, по тактически съображения, отъ време на време взематъ позиция противъ деветосептемврийството, но които никога не сж се отказали въ преследването на крайната си цель: да наложатъ деветосептемврийството на българската общественостъ въ чужбина и да подготвятъ почвата за налагането на деветосептемврийцитъ на българския народъ въ бждеща свободна България. Тѣзи сили дължатъ голѣмъ дълъ отъ успѣха си на подкрепата и съветитъ които получаватъ отъ американци като Ллойдъ Блякъ, Арчибалдъ Уокъръ, покойниятъ МаКаленъ и други бивши американски дѣятели въ България. Въ съз-

нанието на всеки българинъ естествено изниква въпроса дали намъсата на който и да било чужденецъ въ българскитъ работи обслужва най-добре интереситъ на засегнатитъ страни и дали която и да било велика сила печели нѣщо като се идентифицира съ една или друга политическа групировка въ една малка страна която иска да спечели на своя страна. Въ този случай поставения въпросъ взема още по-остра форма като се вземе предвидъ, че американската политика по отношение на българскитъ политически групировки се свързва и идентифицира съ точно ония политически групировки, които носятъ - въ очитъ на цѣлия български народъ и въ оценката на всеки безпристрастенъ наблюдателъ на българскитъ работи - отговорността за настаняването на комунизма въ България, отговорността за масовитъ убийства следъ девети септемврий, отговорността за т.н. Народенъ Съдъ и пр. И ако съветници отъ рода на Блякъ, на Уокъръ и МакАленовци не могатъ да видятъ тѣзи крайно компрометиращи за американската политика обстоятелства, то дългъ на всеки българинъ е, на първо мѣсто на Б.Н.Ф. да представи становищата на българската емиграция като се възползува отъ всички разполагаеми пѣтища за постигането на тази целъ.

Конгреснитъ решения по животрепущитъ въпроси на българската политика сѫ единъ отъ най-важнитъ пѣтища за изясняване и представяне проблемитъ на националната освободителна борба предъ отговорнитъ фактори въвъ Вашингтонъ и предъ всички американски и чуждестранни агенции интересувачи се отъ България. Българската история ще сѫди насъ - не г-нъ Блякъ, г. Уокъръ и г. МакАленъ - ако въ такива критични моменти дезертираме отъ отговорноститъ и оставимъ нѣщата да вървятъ въ погрѣшна посока. И ако отговорнитъ фактори предпочитатъ да слушатъ не българскитъ емигранти, но Бляковци, Уокърровци или МакАленовци, то това ще бѣде само тѣхна грѣшка - не грѣшка на българската емиграция. Нашитъ становища, обаче, ще останатъ като незаличимъ памѣтникъ по който историята ще ни сѫди или оправдава, ще сѫди или оправдава сяко така и онѣзи които биха предпочитали да следватъ и слушатъ съветитъ на Блякъ, на Уокъръ или на други отъ тѣхната категория.

Отъ петнадесетъ години въ свѣта, отъ десетъ години въ Америка и особено отъ Първия Конгресъ насамъ, Б.Н.Ф. въ Америка и Канада развива дѣйностъ която би била гордостъ за всѣка една политическа или културна организация. Такава една дѣйностъ не може да бѣде игнорирана нито отъ единъ общественъ или политически факторъ. Българскиятъ народъ безъ съмнение би се интересувалъ да знае за тази дѣйностъ и всѣка информация за тази дѣйностъ би възпламенила надеждитъ му за освобождение и би укрепила вѣрата му въ западния свѣтъ. Ние, обаче, не знаемъ и за най-елементарни опити на тѣзи които държатъ въ ръцетъ си чуждестраннитъ радиостанции да сѫ съобщили било за проявитъ, било за решенията на Б.Н.Ф. Напротивъ тѣ правятъ всичко възможно да скриватъ тѣзи прояви. Очевидно нѣкой нѣкъде не желае щото българския нордъ да чуе за тѣзи прояви и решения. Нѣкой има интересъ, заедно съ комуниститъ, щото българския народъ да не знае за тѣзи прояви и решения. Въмѣсто това на българския народъ ежедневно се поднасятъ безконечни хвалебствия за бивши комунистически величия, за настоящи комунистически агенти и колаборанти. Очевидно нѣкой нѣкъде има интересъ да саботира народната освободителна борба. Не е безполезно на тѣзи саботьори да се напомни, че тѣ могатъ да скриватъ истината отъ българския народъ днесъ, но тѣ не могатъ да го държатъ навѣки въ неведение и не могатъ да скриватъ истината отъ историята, която въ поледна смѣтка ще сѫди всѣкому споредъ дѣлата му.

Въ свѣтлината на тѣзи основни принципи делегатитъ на Петия Юбилеенъ Конгресъ на Б.Н.Ф. иматъ незамѣнимата привилегия да се произнесатъ по всички текущи политически въпроси на националната освободителна борба и ние, отъ редакцията на "Борба" имъ пожелаваме успѣшна работа.

С. Т. Р.

АМЕРИКАНО-БЪЛГАРСКАТА ЛИГА ВЪ НЮ ЙОРКЪ -

- Въ подкрепа на масовитѣ екзекуции въ /България презъ 1944 г.
- Въ подкрепа на Народния Съдъ
- Въ подкрепа на Отечествения Фронтъ
- Подъ знамето на 9 Септемврий

ЕТО ФАКТИ И ДОКУМЕНТИ - които нѣкои изглежда искатъ да забравятъ:

СВОБОДА

Главенъ редакторъ **СТОЯНЪ НЕИКОВЪ**

С Р Ъ Д А	Ц Е Н А
13	2
С Е П Т Е М В Р И Я	Л Е В А
1944	—
Г О Д . 1	С О Ф И Я
Бр. 4	.11 августъ - 18
	Телефонъ 169

АДМИНИСТРАТИВНИ ПРОМѢНИ

Освобождаватъ се отъ длъжностъ директоритѣ на следнитѣ области: Вратчанска, Шуменска, Пловдивска, Плевенска, Бургаска и Г.Джумайска. На тѣхно мѣсто се назначаватъ: Вратчанска област — Тодоръ Ивановъ, Пловдивска — Йорданъ Божиловъ, Шуменска, коятъ есе преименува на Варненска — Георги Трайковъ, Плевенска — Коста Шоповъ, Бургаска — Димитъръ Димовъ, Г.Джумайска — Борисъ Волевъ.

Назначаватъ се кметове на следнитѣ градове: Ст. Загора — Рачо Даскаловъ, Пловдивъ — Ст. Стамболовъ, Русе — Руско п. Христовъ, Варна — Любенъ Димовъ, Плевенъ — Др. Спи- ровъ, Вратка — Ст. Кърловъ.

A.B. League Shopov-
323 West 76 Str.
N. W YORK N.Y.

Еестникъ "Свобода" отъ 13 септемврий съобщава за назначаването на Коста Шоповъ за Плевенски Областенъ Директоръ. Днесъ К. Шоповъ е станалъ ръководителъ на Американско-Българската Лига въ Ню Йоркъ и е разпракалъ поканитѣ за танцувалната вечеринка на тази организация. Коста Шоповъ стана Плевенски Областенъ Директоръ за периода презъ който станаха масовитѣ екзекуции въ България безъ и съсъ съдъ, периода на Народнитѣ Съдилища, периода на О.Ф. Днесъ, а.Б.Л. — следъ разобличаването на бившия и Председателъ като агентъ на българскитѣ комунисти и следъ отиването и завръщането отъ България на Д-ръ Обрешковъ, другъ председателъ на същата организация — е прибѣгнала до Коста Шоповъ да я реорганизира и постави на краката и. Нека всѣки си направи съответнитѣ политически заключения! Нека си направи заключения комитетата Свободна Европа, който плаща заплатата на Шоповъ безъ последния да работи — вѣроятно като награда за убийствата въ Плевенска областъ следъ 9 септемврий 1944 г.!

Д-РЪ Г. М. ДИМИТРОВЪ ЗА "ОСВОБОДИТЕЛНИТЪ ПОДВИЗИ
НА СЛАВНАТА И БРАТСКА ЧЕРВЕНА АРМИЯ"

Поздравленията на Председателя на Комитета
Свободна и Независима България до поробите-
ля на българския народъ - Йосифъ В. Сталинъ

ГОДИНА XXIII --- БРОЙ 6923

СОФИЯ, ПЕТЪКЪ 10 НОЕМВРИЙ 1944 Г. ЦЕНА 2 ЛВ.

Заря

Гл. редакторъ: СЛАВЧО ВАСЕВЪ

Заслужилъ гл. редакторъ: † КР. СТАНЧЕВЪ

ТЕЛЕФОНЪ

2-29-65

РЕДАКЦИЯ

И

АДМИНИ

СТРАЦИЯ

БУЛ. „ДОН-

ДУКОВЪ

№82

ПОЩЕНСКА

ЧЕКОВА

СМЪТКА

13-13

ЗЕМЕДЪЛСКА БЪЛГАРИЯ ДО СТА- ЛИНЪ

Главниятъ секретаръ на Б. З. Н.
Съюзъ Д-ръ Г. М. Димитровъ е от-
правилъ следната телеграма:

„Москва, Йосифъ Висарионовичъ
Сталинъ, маршалъ на Съветския
Съюзъ.

По случай годишнината отъ Октом-
врийската революция изпращаме Ви
поздравитѣ на българскитѣ селяни и
тѣхния възторгъ отъ освободителни-
тѣ подвизи на славната и братска
червена армия“.

Предполагаме, че покровителитѣ
на Д-ръ Димитровъ във Вашингтонъ
знаятъ за публикуваната телеграма,
но не ни е известно дали тѣ считатъ
българския народъ за толкова простъ,
че да забрави кому, кога и какъ е
служилъ Д-ръ Димитровъ. Предполагаме
също така, че тѣзи, които покровител-
ствуватъ Д-ръ Димитровъ във Вашинг-
тонъ ся готови да поематъ отповорности-
тѣ за провалянето на американския прес-
тижъ въ една свободна България и за
дискредитирането на освободителната борба съ подкрепата която се дава
отъ Америка на едно бивше орджие на комунизма въ България.

T E L E G R A M

President John F. Kennedy
White House
Washington, D.C.

On the behalf of the Central Executive Board of the Bulgarian National Front I wish to extend our heartfelt congratulations on the occasion of your assuming the Presidency of the United States and the leadership of the Free World. The Bulgarian people, now subjected to an inhuman tyranny imposed by Moscow, look forward to your support for achieving its longings for freedom and independence. The Bulgarian National Front wishes that the new administration review the current policies of the American Government on all matters relating to Bulgarian Affairs and work out a new approach to lead to restoration of the confidence of the entire Bulgarian people in America. Your bold and forthright inaugural address, worthy the highest commendation, gives us the comfort of the hope that our wishes and expectations will not be in vain and that the new era initiated on January 20, 1961, will eventually bring the freedom to our enslaved people in Bulgaria.

Dr. Kalin Koicheff
Secretary of the Central
Executive Board of the
Bulgarian National Front

T E L E Г R A M A

Президентъ Джонъ Ф. Кенеди
Бѣлия Домъ
Вашингтонъ, Д. К.

Отъ името на Централния Управителенъ Съветъ на Българския Националенъ Фронтъ бихъ желалъ да поднеса нашитѣ сърдечни поздравления по случай поемането на Председателството на Съединенитѣ Щати и водачеството на свободния свѣтъ отъ Васъ. Българскиятъ народъ, понастоящемъ подложенъ на една безчовѣчна тирания наложена отъ Москва се надѣва да получи Вашата подкрепа за постигане на желанията му за свобода и независимостъ. Българскиятъ Националенъ Фронтъ желае щото новото правителство на Америка да постави на прегледъ текущата политика на американското правителство по всички въпроси отнасящи се до българскитѣ работи и да възприеме една нова политика която да доведе до възстановяване на довѣрието въ Америка у цѣлия български народъ. Вашето смѣло и откровено слово при встъпването ви въ власть, заслужаващо най-висока похвала, ни дава спокойствие да се надѣваме, че нашитѣ желаня и очаквания не ще бѣдатъ напразно и че новата ера начената на 20 януарий евентуално ще доведе до освобождаването на нашия народъ въ България.

Д-ръ Калинъ Койчевъ
Секретаръ на Ц.У. Съветъ на
Българския Националенъ Фронтъ